

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 49-354-01-62
Дата: 02 / 06 2023 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

17.50
(2)

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 71, ал. 1 от ПОДНС внасяме законопроект за противодействие на корупцията с мотиви към него и предварителна оценка на въздействието, съгласно методологията – приложение към ПОДНС.

Молим, законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

ВНОСИТЕЛИ:

Десислава Янаасова

Евгений Алексиев

Радомир Стоянов

Краса Георгиев Кривош
Васили Терпил Ауров
Игорь Давид Станков

Теменишка Петрова Пешков
Александр Коитов Иванов
Деница Евменев, Орчев

Мартин Николаев Харизанов
Даниел Тихомиров Александров

Георги Николаев Кривош
Александра Цветанкова Трпфнова

Ваня Кланеков Лавски

Радослава Димитров Текавска
Георги Димитров Станков

Илиана Петрова Илюмова

Георги Младков Георгиев

Митко Велков Саудинов

Иванка Давидова Стефанова

Изозор Великов Акимов

Мария Чернева Белива

Валентин Мирзов Минчов

Красимир Митков Стефанов

Христина Иванова Георгиева

Васили Димитров Георгиев

Ирина Васильевна Иванова
Росица Александровна Курова

Анна Васильевна Амосова

Екатерина Захарова

Христина Гаврилова

Александровна Кенкова

Кристина Стоякова

Гюльям Хюсмет

Душана Зоричева

Христина Александровна Губина

Стефан Александров

Стефан Петрович Пирев

Иван Зубович

Кристина Васильевна

Славена Тодорова

Медина Етхер Мехмед-Ханова

Братислава Александровна Балаева

Кристина Шумова

Андрей Румев

Марианна Васильевна

Ирина Димова

Ралица Тодорова

Кристина Криванова

Марианна Мариановна

Павел Христова

Дмитрий Арменов Мюсс
Баян Степанович Нездиков

Игорь Николаев

Томас Любомирович Бичев

Десислала Ташева

Дмитрий Николаев

Андрей Жерет
Роза Назарова

Даниел Митов

Росен Кемчов

Христо Терзиев

Жоанислав Донев

ЗАКОН ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С този закон се уреждат:

1. мерките за противодействие на прояви на корупция от лица, заемащи публични длъжности;
2. условията и редът за установяване на конфликт на интереси;
3. условията и редът за установяване на незаконно придобито имущество;
4. статутът и функциите на Комисията за противодействие на корупцията, наричана по-нататък "Комисията", статутът на нейните служители и правомощията на органите ѝ;
5. взаимодействието на Комисията с други държавни органи и международното сътрудничество.

Чл. 2. Законът има за цел да се защитят интересите на обществото чрез:

1. ефективно противодействие на корупцията;
2. създаване на гаранции, че лицата, заемащи публични длъжности, изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите на страната.

Чл. 3. (1) Корупция по смисъла на този закон е налице, когато лице, което заема публична длъжност по чл. 6, ал. 1, извърши престъпление по чл. 201, чл. 202, ал. 1 и 2, чл. 203, ал. 1, чл. 219, ал. 3 и 4, чл. 220, 224, 225б, 225в, 282, 282а, 283, 283а, 283б, чл. 294, ал. 4, чл. 301, ал. 5; чл. 302, 302а; чл. 304, ал. 3; чл. 304а; чл. 304б, ал. 2, чл. 305, 305а, 307; 307в, 307г от Наказателния кодекс, както и всяко едно друго престъпление, извършено във връзка с изброените по-горе, с цел пряко или косвено извличане на наследваща се материална или нематериална облага за себе си или за други лица.

(2) Противодействието на корупцията се осъществява чрез:

1. превантивни дейности по реда на глава четвърта;
2. оперативно-издирвателна дейност по реда на глава девета;
3. извършване на разследване на корупционни престъпления, в случаите, при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс;
4. деклариране на несъвместимост и на имуществото и интересите на лицата, заемащи публични длъжности, и свързани с тях лица;
5. осигуряване на публичен достъп до декларациите;
6. проверка на декларациите;
7. установяване на конфликт на интереси и налагане на санкции и на други мерки в случай на установен конфликт на интереси;
8. публично оповестяване на имената на лицата, които не са подали декларации или в чиито декларации е установено несъответствие, и на имената на лицата, за които е установен конфликт на интереси;
9. сезиране на компетентните органи в случаите, предвидени в този закон;
10. анализиране на корупционния риск, свързан с осъществяване на публичните длъжности, както и на лицата, които ги заемат, и предприемане на последващи действия при установен висок риск;

11. други способи и средства, предвидени в този закон.

Чл. 4. (1) Този закон се прилага при спазване на следните принципи:

1. законност, прозрачност, независимост, обективност и безпристрастност;
2. повишена отговорност на лицата, заемащи публични длъжности;
3. публичност на имуществото на лицата, заемащи публични длъжности;
4. зачитане и гарантиране на правата и свободите на гражданите;
5. пропорционалност на намесата в личния и семейния живот;
6. защита на информацията и на източниците за придобиването ѝ;
7. защита на лицата, подали сигнал за нарушение;
8. координация и взаимодействие между държавните органи;
9. политически неутралитет.

(2) При извършване на разследване се спазват принципите на Наказателно-процесуалния кодекс.

Чл. 5. Всяко имущество, за придобиването на което не е установен законен източник на доходи, се счита за имущество по чл.1, т.3.

Чл. 6. (1) Лица, заемащи публични длъжности по смисъла на този закон, са:

1. президентът и вицепрезидентът;
2. народните представители;
3. министър-председателят, заместник министър-председателите, министрите и заместник-министрите;
4. членовете на Европейския парламент от Република България;
5. членовете на Европейската комисия от Република България и българските граждани, заемащи длъжности в органите на Европейския съюз, избрани или назначени с решение или по предложение на български държавен орган;
6. председателят и съдиите от Конституционния съд;
7. председателите на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд, главният прокурор, техните заместници, административните ръководители на органите на съдебната власт и техните заместници, членовете на Висшия съдебен съвет, главният инспектор и инспекторите в Инспектората към Висшия съдебен съвет, съдиите, прокурорите и следователите;
8. омбудсманът и заместник-омбудсманът;
9. председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за регулиране на съобщенията;
10. председателят, заместник-председателите и членовете на Сметната палата;
11. председателят и членовете на Комисията за защита на конкуренцията;
12. управителят, подуправителите, членовете на управителния съвет и главният секретар на Българската народна банка;
13. председателят, заместник-председателите и членовете на Комисията за финансов надзор;
14. председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за защита от дискриминация;
15. председателят и членовете на Комисията за енергийно и водно регулиране;
16. председателят, заместник-председателите и членовете на надзорния съвет, управителят и подуправителят на Националния осигурителен институт;
17. управителят и подуправителят на Националната здравноосигурителна каса и директорите на районните здравноосигурителни каси;
18. председателите и заместник-председателите на държавни агенции, председателите и членовете на държавни комисии, изпълнителните директори на изпълнителните агенции,

ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, и техните заместници;

19. председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за противодействие на корупцията и председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, директорите на териториалните дирекции за отнемане на назаконно придобитото имущество и началниците на отдели в тези дирекции;

20. членовете на Изпълнителния съвет и на Надзорния съвет на Агенцията за публичните предприятия и контрол;

21. директорът, заместник-директорите и главният секретар на Агенция "Митници", директорите на дирекции в Централното митническо управление, началниците на митници и техните заместници, началниците на митническите бюра и митническите пунктове;

22. изпълнителният директор, заместник изпълнителните директори и главният секретар на Националната агенция за приходите, директорите на дирекции в Централното управление и директорите на териториалните дирекции на Националната агенция за приходите;

23. ръководителите и техните заместници на областните дирекции по безопасност на храните, на регионалните здравни инспекции, на Дирекцията за национален строителен контрол и на нейните регионални дирекции, на Държавен фонд "Земеделие" и на неговите областни дирекции, на областните дирекции и отдели "Автомобилна администрация", на Националния институт за недвижимо културно наследство и на териториалните му звена, както и на националните музеи, на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", неговите заместници и ръководителите на териториалните й служби, на Главна дирекция "Охрана", неговият заместник и директорите на областните дирекции, на регионалните инспекции по околната среда и водите, на басейновите дирекции за управление на водите, на националните паркове, на предприятията за управление на дейностите по опазване на околната среда, началниците на регионалните управления по образование, членовете на Национален фонд "Култура";

24. председателят и заместник-председателите на Държавна агенция "Национална сигурност", Държавна агенция "Разузнаване" и на Държавна агенция "Технически операции", началникът на Националната служба за охрана и техните заместници, директорът на Служба "Военна информация" и неговите заместници, както и директорите на дирекции в горепосочените служби;

25. председателят, заместник-председателят и членовете на Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства;

26. главният секретар на Министерството на вътрешните работи и неговият заместник, административният секретар, директорите на главните дирекции и техните заместници, директорът на дирекция "Вътрешна сигурност", директорите на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и техните заместници;

27. офицерите от висшия команден състав на въоръжените сили съгласно Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

28. главните секретари на Народното събрание, на президента на републиката и на Министерския съвет, главните и административните секретари в органите на изпълнителната власт, постоянният секретар на Министерството на външните работи и постоянният секретар на отбраната;

29. ръководителите на инспекторати по Закона за администрацията;

30. началниците на политическите кабинети;

31. областните управители и заместник областните управители;

32. кметовете и заместник-кметовете на общини, кметовете и заместник-кметовете на райони, кметовете на кметства, председателите на общинските съвети, общинските съветници и главните архитекти на общините и районите;

33. членовете на Централната избирателна комисия;

34. председателят и членовете на Съвета за електронни медии;
35. генералните директори на Българската национална телевизия, на Българското национално радио и на Българската телеграфна агенция;
36. българските граждани, заемащи длъжности в Организацията на Северноатлантическия договор, които са избрани или са назначени с решение или по предложение на български държавен орган;
37. ръководителите на задграничните представителства на Република България;
38. българските граждани, които по решение или по предложение на български публични органи са членове на управителни или на контролни органи на международни организации, съфинансирани от Република България;
39. членовете на управителния съвет и на надзорния съвет на Българската банка за развитие;
40. членовете на управителните и на контролните органи на Националната електрическа компания и на Българския енергиен холдинг, директорите на дирекции към Националната електрическа компания, членовете на управителни и на контролни органи на дъщерни дружества на Българския енергиен холдинг, членовете на управителни и на контролни органи на Електроенергийния системен оператор;
41. председателите на политическите партии, получаващи държавна субсидия, техните заместници и лицата, които съгласно устава представляват политическата партия;
42. членовете на ръководните и на контролните органи на Българския Червен кръст;
43. ръководителите на бюджетни организации или други оправомощени длъжностни лица, които изпълняват функции на органи за финансово управление и контрол на средства от Европейския съюз и свързаното с тях национално финансиране или чужди средства съгласно разпоредбите на Закона за публичните финанси;
44. лицата, упълномощени по реда на Закона за обществените поръчки от публични възложители, които са задължени лица по този закон да организират и да провеждат процедурите за възлагане на обществени поръчки и да сключват договорите;
45. председателят на Българската академия на науките, ректорите на държавните висши училища и началниците на военните академии и на висшите военни училища;
46. управителите и изпълнителните директори на лечебните заведения за болнична помощ, които се финансират от бюджета на Националната здравноосигурителна каса и/или от държавния или общинския бюджет;
47. членовете на управителните съвети на държавните предприятия по Закона за горите и директорите на държавните горски и ловни стопанства;
48. изпълнителният директор и ръководителите на териториалните поделения на Държавно предприятие "Фонд затворно дело";
49. членовете на управителния съвет и изпълнителният директор на Държавно предприятие „Български спортен тотализатор“;
50. членовете на управителните органи на икономически обособените лица и структурни единици по чл. 13, ал. 4 от Закона за публичните финанси, както и управителите и членовете на органите на управление или контрол на общински или държавни предприятия и ръководителите на техните териториални поделения, както и на други юридически лица, които са бюджетни организации по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси;
51. представителите на държавата или на общините в органите на управление или контрол на търговски дружества с държавно или общинско участие в капитала.

(2) Подаването и проверката на декларациите за имущество и проверката за конфликт на интереси на съдии, прокурори и следователи, в т. ч. на председателите на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, главния прокурор, административните ръководители на органите на съдебната власт и на техните заместници, се извършват при условията и по реда на Закона за съдебната власт. Правилата за конфликт на интереси в този закон намират приложение, доколкото Законът за съдебната власт не предвижда друго.

(3) Ръководителите на ведомствата, които определят и освобождават лицата по ал. 1, са длъжни в 14-дневен срок от издаването на съответния акт да уведомят за това Комисията. За лицата по ал. 1, т. 5 и 35 уведомлението се извършва от ръководителя на органа, приел решението или направил предложението.

Глава втора

КОМИСИЯ ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА

Чл. 7. (1) Орган за превенция и противодействие на корупцията и установяване на конфликт на интереси по смисъла на този закон е Комисията за противодействие на корупцията.

(2) Комисията е независим специализиран постоянно действащ държавен орган за осъществяване на политиката по превенция, противодействие на корупцията и установяване на конфликт на интереси.

(3) Комисията е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София. Бюджетът на Комисията се съставя, изпълнява и отчита по реда на Закона за публичните финанси.

(4) Дейността на Комисията се подпомага от администрация. За администрацията на Комисията се прилага Законът за администрацията и Законът за държавния служител, доколкото друго не е предвидено в този закон.

Чл. 8. (1) Комисията е колективен орган, който се състои от седем членове, които се избират и освобождават от Народното събрание за срок от 7 години. Комисията се председателства на ротационен принцип за една година, като председателят се определя чрез жребий.

(2) За членове на Комисията се избират български граждани с високи професионални и нравствени качества, които имат висше юридическо образование и най-малко 10 години юридически стаж. Стажът на членовете на комисията се зачита за юридически.

(3) Членовете на Комисията се избират след проведена публична процедура. Шестима от членовете на Комисията се избират от Народното събрание по предложение на парламентарните групи, като всяка от тях може да направи по едно предложение. В случай, че някоя от парламентарните групи не номинира кандидат или броят на групите в Народното събрание е по-малък от необходимия брой изборни членове, предложението се прави от останалите групи в низходящ ред според броя народни представители. Един от членовете се предлага от президента на републиката и се избира от Народното събрание, като при неодобрение президентът прави ново предложение.

(4) Председателят на Комисията е първостепенен разпоредител с бюджет.

Чл. 9. (1) Предложенията за членове на Комисията се внасят в Народното събрание не по-рано от три месеца и не по-късно от два месеца преди изтичането на мандата на Комисията и се публикуват на интернет страницата на Народното събрание. Президентът на републиката обявява своята кандидатура за член на Комисията в срок не по-рано от три месеца и не по-късно от два месеца преди изтичане на мандата на Комисията.

(2) Към предложенията се прилагат:

1. подробни писмени мотиви за професионалните и нравствените качества на кандидатите;

2. документи, доказващи изискванията за заемане на длъжността;

3. писменото съгласие на кандидатите.

(3) Предложенията заедно с подробна професионална биография на кандидатите и документите по ал. 2 се публикуват в срок до два работни дни от получаването им на

интернет страницата на Народното събрание. Публикуват се и името и мотивите на лицето, издигнало съответната кандидатура.

(4) Публикуването на предложенията и документите по ал. 2 се извършва в съответствие с изискванията за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация.

(5) В 7-дневен срок от публикуването на кандидатурите всеки кандидат представя на комисията, която подготвя избора, писмена концепция за работата си като член на Комисията. В същия срок кандидатите представят декларация за несъвместимост и декларация за имущество и интереси по този закон. Всички концепции и декларации се публикуват в срок до три работни дни от изтичане на срока по изречение първо на интернет страницата на Народното събрание.

(6) Юридически лица с нестопанска цел, регистрирани за осъществяване на общественополезна дейност, Висшият адвокатски съвет, висши училища и научни организации не по-късно от 7 дни преди изслушването могат да представят на комисията становища за кандидата, включващи и въпроси, които да му бъдат поставяни. Анонимни становища и сигнали не се разглеждат.

(7) За всеки кандидат специализираната комисия на Народното събрание, отговаряща за борбата с корупцията и конфликта на интереси, изисква от Комисията за разкриване на документите и обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия да извърши проверка за установяване и обявяване на принадлежност към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, като резултатите се публикуват на интернет страницата на Народното събрание.

(8) Постоянната комисия на Народното събрание, отговаряща за противодействието на корупцията, извършва оценка на професионалните и нравствени качества на всеки един от кандидатите, като при необходимост и със свое решение събира допълнителна информация. Комисията изслушва всеки кандидат, който представя пред нея концепцията по ал. 5. Изслушването се провежда в открито заседание на комисията, за което се изготвя пълен стенографски протокол, който се публикува на интернет страницата на Народното събрание.

(9) Комисията изготвя подробен и мотивиран доклад за качества на кандидатите, с който предлага кандидатурите им за обсъждане и гласуване в Народното събрание. Докладът съдържа становище за представянето на кандидата, изготвено след изслушването му пред комисията, и заключение за:

1. изпълнението на законовите изисквания за заемане на длъжността;
2. наличието на данни, които поставят под съмнение нравствените качества на кандидата, неговите квалификации, опит, добра репутация и професионални качества;
3. специфичната подготовка, качества и мотивацията му за заемане на съответната длъжност.

(10) Докладът се публикува на интернет страницата на Народното събрание. Не се публикуват конкретни данни, съставляващи класифицирана информация, както и чувствителни лични данни за лицето.

Чл. 10. (1) Член на Комисията може да бъде дееспособен български гражданин, който:

1. не е осъждан за извършено престъпление, независимо от реабилитацията, и не е освобождаван от наказателна отговорност за умишлено престъпление;
2. не е лишаван от правото да заема определена държавна длъжност или да упражнява определена професия или дейност;
3. няма изискуеми публични задължения, надвишаващи размера на минималната работна заплата;
4. не е навършил 60 години към датата на провеждане на избора.

(2) Член на Комисията не може:

1. да заема длъжност в държавни или общински органи;
2. да упражнява търговска дейност или да е съдружник, управител или да участва в надзорни, управителни или контролни органи на търговско дружество, кооперация, държавно предприятие или юридическо лице с нестопанска цел;
3. да получава възнаграждение за извършване на дейност по договор или по служебно правоотношение с държавна или обществена организация, с търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел, физическо лице или едноличен търговец освен за научна и преподавателска дейност или за упражняване на авторски права;
4. да упражнява свободна професия или друга платена професионална дейност;
5. да членува в политически партии или коалиции, в организации с политически цели, да извършва политическа дейност или да извършва други дейности, които засягат независимостта му.

(3) При наличие на несъвместимост по ал. 2 избраният член на Комисията е длъжен в едномесечен срок от избирането да предприеме необходимите действия за отстраняване на несъвместимостта.

(4) Обстоятелствата по ал. 1 се установяват служебно.

(5) При встъпване в длъжност членовете на Комисията подписват декларация за политически неутралитет.

(6) След изтичане на мандата на Комисията или при предсрочно прекратяване на правоотношението на основание чл. 11, ал. 1, т. 2 член на Комисията се възстановява на заеманата преди избора длъжност, като времето, през което е бил член на Комисията, се зачита за стаж по съответната специалност. Член на Комисията, който е заемал длъжността съдия, прокурор или следовател, се възстановява на заеманата преди избора длъжност, като времето, през което е бил член на Комисията, се зачита за стаж по смисъла на Закона за съдебната власт.

(7) Членовете на Комисията не може да са свързани лица.

Чл. 11. (1) Правомощията на член на Комисията се прекратяват предсрочно:

1. при смърт;
2. с решение на Народното събрание при:
 - а) подаване на оставка;
 - б) настъпване на обстоятелства, които водят до обективна невъзможност да изпълнява задълженията си за повече от 6 месеца;
 - в) несъвместимост по чл. 10, ал. 2, ако не са предприети необходимите действия за отстраняването ѝ в едномесечен срок от избирането;
 - г) тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения;
 - д) влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по глава осма;
3. при осъждане за извършено престъпление или освобождаване от наказателна отговорност за умишлено престъпление, считано от датата на влизане в сила на присъдата.

(2) Процедурата за предсрочно освобождаване на основанията по ал. 1, т. 2, б. „г“ може да започне по искане на една трета от народните представители, а в случаите по ал. 1, т. 2, б. „б“, „в“ и „д“ – по инициатива на един народен представител.

(3) При предсрочно прекратяване на правоотношението на член на Комисията в двумесечен срок от прекратяването Народното събрание избира нов член, който довършва мандата.

Чл. 12. (1) Председателят на Комисията получава основно месечно възнаграждение в размер 90 на сто от основното месечно възнаграждение на председателя на Народното събрание.

(2) Членовете на Комисията получават основно месечно възнаграждение в размер 80 на сто от възнаграждението на председателя на Комисията.

Чл. 13. (1) Комисията:

1. осъществява държавната политика по превенция на корупцията по реда на глава четвърта;

2. извършва действия по превенция, предотвратяване, разкриване и разследване на корупционни престъпления чрез събиране, анализиране и проверка на сведения при или по повод информация за прояви на корупция от лица, заемащи публични длъжности;

3. назначава разследващите инспектори, инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност, и лицата, работещи по служебно и трудово правоотношение, изменя и прекратява правоотношенията им;

4. подпомага и обезпечават дейността на разследващите инспектори по чл. 15, ал. 1, т. 1;

5. извършва проверка и анализ на декларациите за имущество и интереси на лицата, заемащи публични длъжности;

6. установява конфликт на интереси на лица, заемащи публични длъжности;

7. изслушва или изисква предоставянето на информация по отношение на проверките, свързани с установяване на конфликт на интереси;

8. проверява сигнали във връзка с декларациите за несъвместимост на лицата, заемащи публични длъжности, и сезира органа по избора или назначаването за предприемане на съответни действия;

9. може да обжалва постановления за отказ да се образува досъдебно производство по реда на чл. 213б от Наказателно-процесуалния кодекс, както и постановленията за прекратяване на наказателното производство – в случаите и по реда на чл. 243 от Наказателно-процесуалния кодекс;

10. приема правила за провеждане на проверките за почтеност на служителите на Комисията и организира тяхното провеждане;

11. утвърждава образци на декларациите по чл. 35, ал. 1, т. 2 и 4;

12. организира и ръководи дейността си;

13. контролира и отговаря за изпълнението на бюджета;

14. осъществява сътрудничество с чуждестранни и международни институции;

15. упражнява други правомощия, предвидени в закон.

(2) Решенията на Комисията се приемат с мнозинство повече от половината от всички присъстващи членове. Когато член на Комисията е против приемането на едно решение се мотивира. В мотивите се посочват фактите, доказателствата, въз основа на които те са установени, както и направените правни изводи.

(3) Решенията на Комисията по ал. 1, т. 6 и постановените съдебни решения по обжалването им, се публикуват на интернет страницата на Комисията при спазване изискванията за защита на личните данни и на Закона за защита на класифицираната информация.

(4) За заседанията на Комисията се води протокол.

(5) С решение на Комисията организацията на дейността по отделни ресори може да бъде разпределена между отделни нейни членове.

Чл. 14. (1) Председателят на Комисията:

1. представлява Комисията;

2. насрочва и ръководи заседанията;

3. издава наказателни постановления за извършени нарушения по този закон;

4. изпълнява и други функции, предвидени в закона.

(2) При отсъствие на председателя, функциите му се изпълняват от определен от него друг член на комисията.

Чл. 15. (1) Комисията се състои:

1. Специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“;

2. Специализирана администрация, състояща се от:

- дирекция „Превенция на корупцията“;

- дирекция „Публичен регистър“;

- дирекция „Конфликт на интереси“;

3.Обща администрация, състояща се от:

- дирекция „Административно-правно и информационно обслужване“;

- дирекция „Финансово-стопански дейности и управление на собствеността“;

- Инспекторат;

(2) При необходимост, по решение на Комисията, могат да се създават и други самостоятелни дирекции и отдели, функциите, съставът и структурата на които, се уреждат в Правилника по чл.23, ал. 1.

(3) В специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“, специализираната и обща администрация, работят, както следва:

1. инспектори, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност и разследващи инспектори;

2. държавни служители по смисъла на Закона за държавния служител;

3. лица, работещи по трудово правоотношение.

(4) Статутът на лицата по ал. 1, т. 1 се урежда с този закон, а по ал. 1, т. 2 се урежда със Закона за държавния служител. Степените на длъжностите, съобразно изпълняваните функции, притежаваната квалификация и професионален опит на служителите по предходното изречение, както и редът за възникване, изменение и прекратяване на служебното им правоотношение се уреждат с правилника по чл. 23, ал. 1.

(5) Статутът на лицата, работещи по трудово правоотношение, се урежда при условията и по реда на Кодекса на труда.

(6) Лицата по ал.1 не могат да извършват дейност, несъвместима със службата им.

Чл. 16. (1) За директор на специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“ се назначава пълнолетно лице, което има висше юридическо образование, придобита юридическа правоспособност и най-малко 5 години юридически стаж или 5 години стаж в службите за сигурност и обществен ред, отговаря на изискванията за заемане на длъжността по чл. 10, ал. 1 и изискванията за несъвместимост по чл. 10, ал. 2.

(2) За разследващите инспектори и инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност в специализираната дирекция „Противодействие на корупцията“, се назначават лица с висше образование, които отговарят на изискванията по чл. 10, ал. 1 и ал.3. Разследващ инспектор може да бъде дееспособно лице с висше юридическо образование, придобита юридическа правоспособност и най-малко 5 години юридически стаж или придобита юридическа правоспособност и 5 години стаж в органите и службите за обществен ред и сигурност.

(3) За ръководните и експертни длъжности в администрацията се прилага Закона за държавния служител, съответно Кодекса на труда за техническите и помощни длъжности.

Чл. 17. (1) Народното събрание осъществява контрол върху дейността на Комисията. На всяко шестмесечие Комисията представя доклад за дейността си пред постоянната комисия на Народното събрание, отговаряща за противодействието на корупцията, която може да проведе изслушване на председателя и членовете ѝ.

(2) Членовете на Комисията са длъжни при покана да се явят в Народното събрание и да предоставят исканата информация.

(3) Контролът върху дейността по глава девета се осъществява и от Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства и от съответната постоянна комисия на Народното събрание при условията и по реда на Закона за специалните разузнавателни средства.

Чл. 18. (1) Комисията ежегодно до 31 март представя в Народното събрание доклад за дейността си.

(2) В същия срок докладът се предоставя и на президента на републиката, и на Министерския съвет и се публикува на интернет страницата на Комисията.

Чл. 19. (1) Информацията, която е станала известна на членовете на комисията, както и на всички останали служители при или по повод изпълнение на служебните им задължения, при проверки, досъдебни производства, производства за конфликт на интереси, в това число и всяка друга дейност, представлява класифицирана информация по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация.

(2) При встъпването си в длъжност лицата по ал. 1 подписват декларация, че няма да разгласяват информация, станала им известна при или по повод изпълнение на задълженията им след освобождаването им.

(3) Лицата по ал. 1 подписват декларация за частни интереси и декларация за частен интерес по конкретен повод.

Чл. 20. Членовете на Комисията и лицата по чл. 15, ал. 1, т. 1 и 2 не носят имуществена отговорност за причинени вреди при упражняване на възложените им по този закон правомощия, освен ако вредите са настъпили в резултат на престъпление от общ характер.

Чл. 21. Членовете на Комисията и всички нейни служители се застраховат за сметка на Комисията за рисковете по застраховки „Злополука“ и „Живот“.

Чл. 22. (1) Стажът на членовете на Комисията, както и на лицата в администрацията, заемащи длъжност, за която се изисква висше юридическо образование и юридическа правоспособност, се зачита за юридически стаж.

(2) Стажът на членовете на Комисията, както и на лицата в администрацията, заемащи длъжност, за която се изисква висше икономическо образование, се зачита за стаж по специалността в общественния сектор.

(3) Трудът на членовете на Комисията, на разследващите инспектори и на инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност, се зачита за първа категория.

(4) При изпълнение на служебните си задължения разследващите инспектори и инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност, пътуват безплатно в общественния градски транспорт.

Чл. 23. (1) Съставът, структурата, правата и задълженията на специализираната дирекция, осъществяваща дейност по противодействие на корупцията, останалите специализирани административни дирекции и общата администрация се определят с устройствения правилник.

(2) Правилникът се приема от Комисията и се обнародва в "Държавен вестник".

Глава трета

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ НА КОМИСИЯТА С ДРУГИ ДЪРЖАВНИ ОРГАНИ И МЕЖДУНАРОДНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Чл. 24. (1) За постигане на целта на този закон Комисията, разследващите инспектори и инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност, Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, Прокуратурата на Република България,

Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", Национална агенция по приходите, Агенция "Митници", Главният инспекторат към Министерския съвет, Инспекторатът към Висшия съдебен съвет и инспекторатите по чл. 46 от Закона за администрацията, си взаимодействат съобразно предоставената им компетентност.

(2) Условието, редът и сроковете за осъществяване на взаимодействието се определят съответно със съвместна инструкция на главния прокурор, министъра на финансите и министъра на вътрешните работи, председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет, Комисията за противодействие на корупцията и Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество.

Чл. 25. Прокурорът, който е компетентен да разгледа досъдебното производство или преписката за престъпленията по чл. 194, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс, разследвани от разследващите инспектори към Комисията, незабавно уведомява Комисията за:

1. постановленията, с които се отказва образуване на досъдебно производство;
2. постановленията, с които досъдебното производство се спира или прекратява;
3. внасянето на обвинителен акт, на постановление с предложение за освобождаване на деца от наказателна отговорност с налагане на административно наказание или на споразумение за решаване на делото в съда;
4. наложените обезпечителни мерки върху имуществото на обвиняемия.

Чл. 26. (1) При изпълнение на правомощията си по този закон Комисията, разследващите инспектори и инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност могат да искат съдействие, сведения и документи, включително в електронен вид, от държавни и общински органи, търговци, кредитни институции, нотариуси и съдебни изпълнители, както и от други физически и юридически лица.

(2) Органите и лицата по ал. 1 са длъжни да предоставят сведенията в срока, посочен в искането, с изключение на тези, които се предоставят по специален ред.

(3) Обменът на класифицирана информация се извършва в съответствие със Закона за защита на класифицираната информация.

(4) Обработването на лични данни се извършва в съответствие с изискванията за тяхната защита.

Чл. 27. (1) За изпълнение на дейностите по глава девета от органите по чл. 15, ал. 1, т. 1 се осъществява взаимодействие между Комисията и:

1. Прокуратурата на Република България;
2. Министерството на вътрешните работи;
3. Държавна агенция "Национална сигурност";
4. Държавна агенция "Технически операции";
5. Държавна агенция "Разузнаване";
6. Служба "Военна полиция".

(2) Редът и сроковете за осъществяване на взаимодействието по ал. 1 се определят със съвместни инструкции.

Чл. 28. (1) За действията по разследване се прилага редът по Наказателно-процесуалния кодекс.

(2) Лицата, на които при или по повод изпълнение на служебните им задължения е станала известна информация за извършваната проверка, нямат право да я разгласяват.

Чл. 29. (1) Комисията обменя информация за целите на този закон с компетентните

органи на други държави и с международни организации въз основа на международни актове и международни договори, които са в сила за Република България.

(2) Комисията сключва международни споразумения за обмен на данни при проверка на декларациите по чл. 35, ал. 1, т. 2.

Глава четвърта ПРЕВЕНЦИЯ НА КОРУПЦИЯТА

Чл. 30. Комисията осъществява държавната политика по превенция на корупцията, като:

1. събира, обобщава и анализира информация за националните антикорупционни политики и мерки;

2. извършва анализи, разработва и предлага мерки за превенция и противодействие на корупцията и координира прилагането им, в т.ч. и по сектори, както и анализ на корупционния риск на лицата и длъжностите по чл. 6;

3. осъществява дейности за разпространение на информацията, свързана с противодействието на корупцията, включително антикорупционните политики и мерки;

4. обучава инспекторите от Главния инспекторат към Министерския съвет и към отделните инспекторати;

5. дава становище по стратегическия и годишен план за дейността и по отчета на Главния инспекторат към Министерския съвет и на отделните инспекторати.

Чл. 31. За изпълнение на задълженията си по чл. 30, т. 1 Комисията:

1. събира и обобщава информация и поддържа бази данни за изпълнението на антикорупционните политики и мерки;

2. извършва наблюдение и периодична оценка на приложението на антикорупционните мерки, в т. ч. и по сектори;

3. събира и обобщава добри практики;

4. анализира и предоставя информация на националните, европейските и международните антикорупционни институции и организации.

Чл. 32. (1) За изпълнение на задълженията си по чл. 30, т. 2 Комисията:

1. идентифицира и анализира рискови зони за корупция;

2. разработва мерки с антикорупционна насоченост;

3. подпомага методически прилагането на мерките по т. 2;

4. извършва последващ анализ на въздействието по отношение на приложените мерки по т. 2;

5. разработва методологии за оценка на корупционния риск, етични стандарти за поведение, системи за проверка на почтеността и оказва съдействие за прилагането им;

6. разработва предложения за изменения в законодателството с антикорупционна насоченост;

7. съгласува всеки законопроект, изготвен от органите на изпълнителната власт, относно наличието на корупционен риск, както и извършва последващ анализ на въздействието на закона.

(2) Изготвените от Комисията анализи и предложения за антикорупционни мерки се предоставят на компетентните органи, които са длъжни да вземат отношение по тях в едномесечен срок и да информират Комисията за приетите мерки и сроковете за тяхното прилагане, както и за неприетите от тях мерки и мотивите за това. Компетентните органи са длъжни да информират Комисията при въвеждане на антикорупционните мерки и за резултатите от изпълнението им.

Чл. 33. За изпълнение на задълженията си по чл. 30, т. 3 Комисията:

1. организира провеждането на обучения, семинари и информационни кампании с антикорупционна насоченост;
2. предоставя становища по искания на заинтересовани лица по приложението на закона във връзка с превенцията на корупцията;
3. организира проучвания и анализи на общественото мнение;
4. предприема и други подходящи действия.

Чл. 34. При осъществяване на дейността си по превенция на корупцията Комисията взаимодейства с други държавни органи, органи на местното самоуправление, неправителствени организации, представители на бизнеса, както и с международни организации.

Глава пета ДЕКЛАРАЦИИ

Раздел I Задължение за деклариране

Чл. 35. (1) Лицата, заемащи публични длъжности, подават следните декларации:

1. декларация за несъвместимост;
2. декларация за имущество и интереси;
3. декларация за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията по т. 1;
4. декларация за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията по т. 2 в частта за интересите и за произхода на средствата при предсрочно погасяване на задължения и кредити.

(2) Декларациите по ал. 1, т. 1 и 3 се подават пред органа по избора или назначаването, съответно пред постоянна комисия на съответния общински съвет – за общинските съветници и кметовете, а декларациите по ал. 1, т. 2 и 4 – пред Комисията.

(3) Органите по ал. 2 утвърждават образци за декларациите по ал. 1, както и формат за съхранение в електронен вид, на декларациите по ал. 1.

(4) Декларациите се подават по електронен път по реда на Закона за електронното управление.

Чл. 36. (1) При заемането на висша публична длъжност, за която с Конституцията или със закон са установени несъвместимости, лицето подава пред органа по избора или назначаването или пред съответната комисия за лице по чл. 76, ал. 2, т. 1 и 3 декларация за несъвместимост в едномесечен срок от заемането на длъжността.

(2) При промяна на заеманата длъжност лице, което остава задължено по този закон, не подава нова декларация за несъвместимост, освен ако за новата длъжност са предвидени различни несъвместимости.

(3) Когато лицето е декларирано наличие на несъвместимост, то е длъжно в едномесечен срок от подаване на декларацията да предприеме необходимите действия за отстраняване на несъвместимостта и да представи доказателства за това пред органа по избора или назначаването.

(4) В случай че лицето не предприеме действия за отстраняване на несъвместимостта в срока по ал. 3, органът по избора или назначаването предприема действия за прекратяване на правоотношението.

(5) Когато в специален закон е предвидено задължение за подаване на декларация за несъвместимост от съответните лица преди възникване на трудовото или служебното правоотношение, същите лица не подават допълнителна декларация за несъвместимост след възникване на правоотношението.

Чл. 37. (1) Лицата, заемащи публични длъжности, подават пред Комисията декларация за имущество и интереси в страната и в чужбина, в която декларира:

1. недвижимо имущество;
 2. моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства, както и други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон;
 3. парични суми, притежавани в брой или в банкови сметки, на обща стойност над 10 000 лв., независимо в каква валута;
 4. вземания на обща стойност над 10 000 лв., включително в чуждестранна валута;
 5. вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, ако общата им стойност надвишава 10 000 лв.;
 6. налични ценни книги, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества и финансови инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти, както и криптовалюти;
 7. задължения и кредити, в т. ч. и по кредитни карти, на обща стойност над 10 000 лв., както и договорените лихвени проценти по тях;
 8. трудови доходи, получени през предходната календарна година;
 9. доходи извън тези за заеманата длъжност, получени през предходната календарна година, когато са над 10 000 лв.;
 10. чуждо недвижимо имущество и чужди моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства на стойност над 10 000 лв., които лицето или неговият съпруг, или лицето, с което то се намира във фактическо съжителство на съпружески начала, трайно ползва, независимо от основанията за това и от условията на ползване;
 11. дадени обезпечения и направени разходи от тях или в тяхна полза, или в полза на лицата по ал. 4 с тяхно съгласие, когато те не са платени със собствени средства, с публични средства или със средства на институцията, в която заемат длъжността, за:
 - а) обучение;
 - б) пътуване;
 - в) други плащания с единична цена над 1000 лв.;
 12. разходи за обучения извън случаите по т. 11, в т. ч. в полза на лицата по ал. 4, чиято еднократна стойност надхвърля 10 000 лв.;
 13. участие в търговски дружества, в граждански дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването;
 14. договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемащо висша публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба;
 15. данни за свързани лица, към дейността на които лицето, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес;
 16. участие в тайни и/или неформални организации и общества.
- (2) При годишното деклариране на имуществото по т. 3 – 7 се посочват наличностите към 31 декември на предходната календарна година.
- (3) При деклариране на имуществото по ал. 1, ако то е придобито по време на заемане на длъжността, се посочват също правните основания и произходът на средствата, с които е станало придобиването им.

(4) Лицата, заемащи публични длъжности, декларират имуществото и доходите и на своите съпрузи или на лицата, с които се намират във фактическо съжителство на съпрузески начала и на ненавършилите пълнолетие деца.

(5) Лицата, заемащи публични длъжности, не декларират имуществото и доходите на своите съпрузи при фактическа раздяла и на ненавършилите пълнолетие деца, когато не упражняват родителски права.

(6) За обстоятелствата по ал. 5 задълженото лице подава декларация.

(7) Комисията изгражда и поддържа единна система за електронни декларации, чрез която приема, обработва и анализира декларациите, подавани по тази глава.

(8) Комисията осъществява достъп до данни от първични администратори на данни за всички данни и обстоятелства, подлежащи на деклариране, за които се води регистър, по реда на Закона за електронното управление.

(9) За всяка декларация по чл. 35, ал. 1, т. 2 и 4 системата по ал. 7 визуализира данните, получени по реда на ал. 8. Деклараторът потвърждава достоверността на данните.

(10) При промяна или добавяне на данни от страна на декларатора, Комисията изпраща до първичния администратор на данни информация за несъответствието.

(11) Целостта на данните в декларациите се гарантира чрез квалифициран електронен времеви печат по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.).

(12) Комисията публикува в реално време всички данни от подадените декларации в отворен, машинночетим формат по смисъла на Закона за достъп до обществена информация. Данните задължително включват и данните за времевия печат по ал. 11.

Чл. 38. (1) Декларация за имущество и интереси се подава:

1. в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност;

2. ежегодно до 15 май – за предходната календарна година или за съответния период от момента на встъпване в длъжност по чл. 6 до края на предходната календарна година, когато декларатора е подал встъпителна декларация през предходната календарна година;

3. в едномесечен срок от освобождаване на длъжността.

(2) В срок до един месец от подаването на декларация за имущество и интереси съответното лице може да направи промяна в декларацията си, когато това се налага за отстраняване на непълноти или грешки в декларираните обстоятелства.

(3) При промяна на заеманата длъжност с друга длъжност по чл. 6, лицето, което остава задължено по този раздел, не подава декларация по ал. 1, т. 3 и нова декларация по ал. 1, т. 1.

Чл. 39. Лицата, заемащи публични длъжности, подават декларации по чл. 35, ал. 1, т. 3 и 4 в едномесечен срок от настъпване на промяната.

Чл. 40. (1) В едномесечен срок от изтичане на сроковете по чл. 36, ал. 1 и чл. 39 органът по избора или назначаването публикува на интернет страницата си декларациите на лицата, заемащи публични длъжности, и списък на лицата, които не са подали декларации в срок.

(2) В двумесечен срок от изтичане на сроковете по чл. 38 и 39 Комисията публикува на интернет страницата си декларациите на лицата, заемащи публични длъжности, и списък на лицата, които не са подали декларации в срок.

Чл. 41. Комисията уведомява Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество за започване на проверка, когато лицето е закъсняло да подаде декларация по чл. 35, ал. 1, т. 2 или 4 и в срок от един месец от уведомяването му за това закъснение, не

подаде такава. Проверка не започва ако неподаването се дължи на причини, за които лицето не отговаря.

Раздел II

Регистри на декларациите

Чл. 42. (1) Органът по избора или назначаването поддържа публичен регистър на декларациите за несъвместимост и декларациите за промяна на декларираните обстоятелства в декларациите за несъвместимост за лицата по чл. 35, ал. 1.

(2) Комисията приема декларациите за имущество и интереси и за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията за имущество и интереси в частта за интересите и ги завежда в публичния регистър по чл. 113, ал. 1, т. 1.

(3) Публичният регистър по чл. 113, ал. 1, т. 1 съдържа информацията по чл. 35, ал. 1.

Чл. 43. (1) Всяко лице има право на достъп до данните от регистрите по чл. 113, ал. 1.

(2) Достъпът се осигурява чрез интернет страницата на Комисията, съответно на органа по избора или назначаването, при спазване на изискванията за защита на личните данни.

(3) Всяко лице има право да получава информация, свързана с данните от регистрите по чл. 113, ал. 1, по реда на Закона за достъп до обществена информация.

(4) Условието и редът за съхранение на данните от регистрите по чл. 113, ал. 1 се уреждат в правилника по чл. 23, ал. 1.

Раздел III

Проверка на декларациите и имущественото състояние

Чл. 44. (1) В срок до 6 месеца от изтичане на сроковете по чл. 38 и 39 служителите на Комисията проверяват и анализират информацията от декларациите за имущество и интереси на лицата, заемащи публични длъжности, относно достоверността на декларираните факти.

(2) Проверката на декларациите за имущество на съдии, прокурори и следователи, в т. ч. на председателите на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, главния прокурор, административните ръководители на органите на съдебната власт и техните заместници, се извършва при условията и по реда на Закона за съдебната власт.

Чл. 45. (1) Проверката на декларациите се извършва чрез пряк достъп до електронните регистри, бази данни и други информационни масиви, поддържани от други държавни органи, с изключение на службите за сигурност. Обменът на информация със служби за сигурност се извършва по реда на инструкциите по чл. 24, ал. 2.

(2) Служителите на Комисията може да изискват допълнителна информация от държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, органите на съдебната власт и от други институции, пред които декларираните факти подлежат на вписване, обявяване или удостоверяване.

(3) Органите и институциите по ал. 1 са длъжни в 30-дневен срок от получаване на искането да предоставят необходимата информация.

(4) Проверката се извършва чрез съпоставяне на декларираните факти и на информацията, получена по реда на ал. 1.

(5) Комисията може да получава информация от информационните системи по чл. 56 и 56а от Закона за кредитните институции, както и да иска разкриване на банкова тайна.

(6) Комисията може да поиска и разкриване на застрахователна тайна, както и на данъчна и осигурителна информация.

Чл. 46. Проверката приключва с доклад за съответствие, когато не е установена разлика между декларираните факти и получената информация. В останалите случаи проверката приключва с доклад за несъответствие.

Чл. 47. (1) При установено несъответствие Комисията уведомява съответното лице за това по електронен път, чрез телефонно обаждане или чрез куриер, за което се изготвя констативен протокол и му дава 14-дневен срок за отстраняване на непълнотите и грешките в декларираните обстоятелства. Отстраняването на непълнотите и грешките се извършва по реда за подаване на декларация.

(2) При установено несъответствие при проверка на декларациите Комисията публикува на интернет страницата си заключенията за лицата, при които е установено несъответствие в декларациите, което не е отстранено в срока по ал. 1.

(3) При установено несъответствие след срока по ал. 1 в размер на не по-малко от 10 000 лв. Комисията приема решение за изпращане на материалите от проверката на Националната агенция за приходите за предприемане на действия по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(4) При установено несъответствие след срока по ал. 1 в размер на не по-малко от 25 000 лв. Комисията приема решение за извършването на проверка на имущественото състояние на лицето, заемащо публична длъжност, и уведомява Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество.

(5) Инспекторатът към Висшия съдебен съвет при констатиране на несъответствие между декларираните и установените факти в размер на не по-малко от 25 000 лв. уведомява Комисията, за извършване на проверка на имущественото състояние на съответното лице.

Глава шеста СИГНАЛИ

Чл. 48. (1) Всеки, който разполага с данни за корупция или за конфликт на интереси по смисъла на този закон за лице, заемащо висша публична длъжност, може да подаде сигнал до Комисията. Сигналите могат да се подават лично или чрез адвокат по пълномощие.

(2) Сигнали могат да се подават и по реда на Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения.

(3) За сигнал се приема и публикация в средствата за масово осведомяване, ако отговаря на условията по чл. 49, ал. 1, т. 2 – 4.

Чл. 49. (1) Всеки сигнал следва да съдържа:

1. трите имена, адрес, телефон, факс и електронен адрес на подателя или на адвоката, когато се подава по пълномощие, ако има такъв;

2. имената на лицето, срещу което се подава сигналът, и заеманата от него висша публична длъжност;

3. конкретни данни за твърдяното нарушение, в т. ч. място и период на извършване на нарушението, описание на деянието и други обстоятелства, при които е било извършено;

4. позоваване на документи или други източници, които съдържат информация, подкрепяща изложеното в сигнала, в т. ч. посочване на данни за лица, които биха могли да потвърдят съобщените данни или да предоставят допълнителна информация;

5. дата на подаване на сигнала;

6. подпис на подателя.

(2) Към сигнала може да се приложат всякакъв вид източници на информация, подкрепящи изложените в него твърдения.

(3) Председателят на Комисията утвърждава образец на сигнал, който е достъпен на интернет страницата на Комисията, както и на място. Председателят осигурява техническа

възможност за подаване на сигнали по електронен път при спазване на Закона за електронните съобщения.

Чл. 50. (1) Всеки сигнал се регистрира в Комисията незабавно след постъпването му.

(2) Сигналите се разглеждат при съблюдаване на принципите, посочени в чл. 4.

(3) Сигнали, които не са от компетентността на Комисията, незабавно се препращат по компетентност на съответния орган, за което се уведомява подателя на сигнала.

(4) Анонимни сигнали не се разглеждат и не се препращат по компетентност.

(5) Подадени до Комисията сигнали за конфликт на интереси или за корупция по смисъла на този закон срещу съдия, прокурор или следовател, съдържащи данни за действия, които накърняват престижа на съдебната власт, и такива, свързани с нарушаване на независимостта на съдиите, прокурорите и следователите, се изпращат за проверка от Инспектората към Висшия съдебен съвет в рамките на правомощията му.

Чл. 51. (1) Подаденият в съответствие с изискванията на чл. 48 и 49 сигнал е основание за извършване на проверка за наличието на достатъчно данни за корупция или за конфликт на интереси по смисъла на този закон.

(2) Проверката се извършва в 90-дневен срок от получаването на сигнала. При необходимост срокът може да бъде удължен еднократно от Комисията с до един месец.

(3) Всяка проверка завършва с изготвянето на констативен акт, в който задължително се посочват извършените действия, установените факти и обстоятелства, както и констатация за наличие, съответно за липса на достатъчно данни за корупция. Неразделна част от констативния акт са всички доказателства и доказателствени средства, събрани в рамките на проверката по ал. 2.

(4) При наличие на достатъчно данни за корупция, органите на Комисията предприемат действия за уведомяване органите на прокуратурата, а в неотложни случаи извършват действия, в резултат на които в срок до 24 часа се уведомява прокуратурата, с оглед наличие на достатъчно данни за образуване на досъдебно производство по реда на глава седемнадесета, раздел I от Наказателно-процесуалния кодекс и за последващо разследване по смисъла на този закон и Наказателно-процесуалния кодекс.

(5) Лицето, срещу което е подаден сигналът, както и лицето, подало сигнала, се уведомяват за резултатите от проверката и за решението в констативния акт.

(6) Производството по установяване на конфликт на интереси се извършва по реда на глава осма, раздел V.

Глава седма ЗАЩИТА НА ПОДАЛИЯ СИГНАЛА

Чл. 52. (1) Лицата, на които е възложено разглеждането на сигнала, са длъжни:

1. да не разкриват самоличността на лицето, подало сигнала;
2. да не разгласяват фактите и данните, които са им станали известни във връзка с разглеждането на сигнала;
3. да опазват поверените им писмени документи от нерегламентиран достъп на трети лица.

(2) Лицата по ал. 1 предлагат на съответните ръководители предприемането на конкретни мерки за опазване на самоличността на подалия сигнала, включително мерки, предотвратяващи действия, чрез които му се оказва психически или физически натиск.

Чл. 53. В особени случаи по искане на председателя на Комисията може да се потърси съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи за вземане на допълнителни мерки за защита на лицето, подало сигнал.

Чл. 54. За лицата, които подават сигнали по реда на този закон, се прилагат мерките за защита и за подкрепа, предвидени в Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения.

Чл. 55. (1) Лицата, които подават сигнали по реда на този закон или по реда на Наказателно-процесуалния кодекс във връзка с престъпления, разследвани от разследващи инспектори, не се счита, че нарушават което и да било ограничение за оповестяване на информация пред държавните органи и не носят каквато и да било отговорност за такъв сигнал, при условие че имат основателни причини да считат, че подаването на сигнала е било необходимо за разкриването на корупция или конфликт на интереси.

(2) Сигнализиращите лица не носят отговорност по отношение на придобиването на информация, за която е подаден сигнала, при условие че това придобиване не съставлява само по себе си престъпление.

(3) Лицата, които подават сигнал по реда на този закон, не носят никаква отговорност за клевета, нарушаване на авторски права, нарушаване на тайна, нарушаване на правилата за защита на данните, разкриване на търговска тайна или искания за обезщетение, основани на частно, публично или колективно трудово право. Тези лица имат право да се позоват на това, че са подали сигнал, за да поискат прекратяване на делото, при условие че са имали основателни причини да вярват, че подаването на сигнала е било необходимо за разкриването на корупция, конфликт на интереси или престъпления, разследвани от разследващи инспектори по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

Глава осма

КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ

Раздел I

Дефиниции

Чл. 56. Конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Чл. 57. Частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение.

Чл. 58. Облага е всеки доход в пари, парични средства или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас в полза на избор, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Раздел II

Забрани и ограничения, свързани с изпълнението на публична длъжност

Чл. 59. Лице, заемащо публична длъжност, не може да представлява държавата или общината в случаите, когато има частен интерес от вземането на дадено решение.

Чл. 60. Лице, заемащо публична длъжност, няма право при изпълнение на задълженията си да гласува в частен интерес.

Чл. 61. Лице, заемащо публична длъжност, няма право да използва служебното си положение, за да оказва влияние в частен интерес върху други органи или лица при подготовката, приемането, издаването или постановяването на актове или при изпълнението на контролни или разследващи функции.

Чл. 62. Лице, заемащо публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. Такова лице няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

Чл. 63. (1) Лице, заемащо публична длъжност, няма право да се разпорежда с държавно или общинско имущество, да разходва бюджетни средства, включително средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, да издава удостоверения, разрешения или лицензии или да осъществява контрол по тези дейности в интерес на юридически лица с нестопанска цел, търговски дружества или кооперации, в които то или свързани с него лица са членове на орган на управление или контрол, управители, съдружници или притежават дялове или акции.

(2) Забраната по ал. 1 се прилага и по отношение на свързани със заемащия публичната длъжност лица, които са еднолични търговци.

(3) Лице, заемащо публична длъжност, няма право да извършва дейностите по ал. 1 и в интерес на юридически лица с нестопанска цел, търговски дружества или кооперации, в които то е било член на орган на управление или контрол, управител, съдружник или е притежавало дялове или акции една година преди датата на избирането или назначаването му, или докато заема длъжността.

Чл. 64. Лице, заемащо публична длъжност, няма право да използва или да разрешава използването в частен интерес на информация, получена при изпълнението на правомощията или задълженията му по служба, докато заема длъжността и една година след напускането, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Чл. 65. Лице, заемащо публична длъжност, няма право да извършва консултантска дейност по отношение на лица, които са заинтересовани от актовете му, издавани при осъществяване на правомощията или задълженията му по служба.

Чл. 66. Лице, заемащо публична длъжност, няма право да дава съгласие или да използва служебното си положение за търговска реклама.

Раздел III

Действия за предотвратяване на конфликт на интереси

Чл. 67. (1) Когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, то е длъжно да си направи самоотвод от изпълнението на конкретно правомощие или задължение по служба, като уведоми органа по избора или назначаването.

(2) Когато на заседание на колективен държавен орган или на орган на местното самоуправление се обсъжда и решава въпрос, по който негов член е обявил частен интерес, последният не може да участва в обсъждането и да гласува. В тези случаи решенията се

приемат с предвиденото мнозинство от членовете на органа, като се изключи лицето, което е обявило частен интерес. Обстоятелствата по тази алинея се отразяват в протокола от съответното заседание.

Чл. 68. Органът по избора или назначаването е длъжен да направи отвод на лице, заемащо публична длъжност, ако разполага с данни за негов частен интерес във връзка с конкретно правомощие или задължение по служба.

Чл. 69. (1) Самоотводите и отводите се правят незабавно след възникване или узнаване на данните за наличие на частен интерес.

(2) Самоотводите и отводите се мотивират, като се посочва частният интерес, който е причина за отстраняването от изпълнението на конкретното правомощие или задължение.

Чл. 70. Когато закон предвижда специални основания за отводи и самоотводи, се прилага специалният закон.

Раздел IV

Ограничения след освобождаване от публична длъжност

Чл. 71. Лице, заемащо публична длъжност, по отношение на което е установен конфликт на интереси или съответно нарушение на чл. 72 или 73, няма право в продължение на една година от влизането в сила на решението, с което е установен конфликт на интереси, да заема публична длъжност.

Чл. 72. (1) Лице, което е заемало публична длъжност, няма право в продължение на една година от освобождаването му от длъжност да сключва трудови договори, договори за консултантски услуги или други договори за изпълнение на ръководни или контролни функции с търговските дружества, едноличните търговци, кооперациите или юридическите лица с нестопанска цел, по отношение на които в последната една година от изпълнението на правомощията или задълженията си по служба е осъществявало действия по разпореждане, регулиране или контрол или е сключвало договори с тях, както и да е съдружник, да притежава дялове или акции, да е управител или член на орган на управление или контрол на такива търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел.

(2) Ограниченията се прилагат и за търговските дружества, свързани с дружествата по ал. 1.

Чл. 73. (1) Лице, заемало публична длъжност, което в последната една година от изпълнението на правомощията или задълженията си по служба е участвало в провеждането на процедури за обществени поръчки или в процедури, свързани с предоставяне на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, няма право в продължение на една година от освобождаването си от длъжност да участва или да представлява физическо или юридическо лице в такива процедури пред институцията, в която е заемало длъжността, или пред контролирано от нея юридическо лице.

(2) Забраната за участие в процедури за обществени поръчки или в процедури, свързани с предоставяне на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, се прилага и за юридическо лице, в което лицето по ал. 1 е станало съдружник, притежава дялове или е управител или член на орган на управление или контрол след освобождаването му от длъжност.

Чл. 74. Разпоредбите на този раздел се прилагат, доколкото в специален закон не е предвидено друго.

Раздел V Установяване на конфликт на интереси

Чл. 75. (1) Установяването на конфликт на интереси се извършва по сигнал, подаден до Комисията, по решение на Комисията или по искане на лицето, заемащо публична длъжност.

(2) Установяване на конфликт на интереси не може да се извършва по анонимен сигнал.

(3) Производството по установяване на конфликт на интереси на членовете на Комисията се образува с решение на Комисията, взето с единодушие при тайно гласуване, като се изключи лицето, за което се гласува решението.

Чл. 76. (1) В производството по установяване на конфликт на интереси Комисията изисква и получава необходимата информация и документи от комисиите по ал. 2, т. 1 и 3, съответно от органа по избора или назначаването.

(2) Информацията се изготвя за:

1. президента, вицепрезидента, председателя и съдиите от Конституционния съд, народните представители, министър-председателя, заместник министър-председателите, министрите, омбудсмана и заместник-омбудсмана, изборните членове на Висшия съдебен съвет, главния инспектор и инспекторите от Инспектората към Висшия съдебен съвет, председателя, заместник-председателите и членовете на Сметната палата, управителя, подуправителите и членовете на управителния съвет на Българската народна банка, управителя и подуправителя на Националния осигурителен институт, членовете на органи, които изцяло или частично се избират от Народното събрание – от постоянна комисия на Народното събрание;

2. заместник-министрите, областните управители и заместник областните управители, едноличните органи, техните заместници и членовете на колегиални органи по чл. 19, ал. 4 от Закона за администрацията, извън тези по т. 1 – от Главния инспекторат към Министерския съвет;

3. общинските съветници и кметовете – от постоянна комисия на съответния общински съвет;

4. лицата, заемащи публични длъжности, извън тези по т. 1 – 3 – от инспекторатите или от органа по избора или назначаването.

(3) В производството по установяване на конфликт на интереси Комисията изисква и получава информация от органи на държавна власт, органи на местното самоуправление, както и от юридически и физически лица.

(4) Органите и лицата по ал. 1 и 3 са длъжни в 7-дневен срок от получаване на искането да представят необходимата информация и документи.

(5) В производството по установяване на конфликт на интереси се събират доказателства по реда на Административнопроцесуалния кодекс и се изслушва лицето, срещу което е образувано производството.

(6) На лицето, срещу което е образувано производството, се предоставят за запознаване всички събрани доказателства и му се дава възможност да направи възражение в 7-дневен срок от предоставянето им.

(7) Лицето, срещу което е образувано производството, има право да представи и да посочи нови доказателства, които да се съберат, както и на адвокатска защита в производствата по този раздел, при спазване на защитата на подалия сигнала по глава седма.

Чл. 77. Производството за установяване на конфликт на интереси, както и за нарушения по чл. 72 и 73 се образува в срок до 6 месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението.

Чл. 78. (1) Комисията се произнася с мотивирано писмено решение в срок до три месеца от образуване на производството. В случаите на фактическа и правна сложност срокът може да бъде продължен еднократно с 30 дни.

(2) Решението по ал. 1 съдържа:

1. фактическите и правните основания за постановяването му;
2. направените от лицето възражения и мотиви в случай на неприемане;
3. диспозитивна част, в която се установява наличието или липсата на конфликт на интереси; налага се глоба по чл. 114, определя се нейният размер и се постановява отнемане по чл. 85 ако има основания за това;

4. срок и орган, пред който може да се обжалва.

(3) В решението по ал. 1 се посочва и срок за доброволно изпълнение на наложената глоба.

(4) За налаганата административнонаказателна отговорност с решението по ал. 2 не се съставя акт за установяване на административно нарушение и не се издава наказателно постановление.

Чл. 79. Решението на Комисията се съобщава на:

1. заинтересованото лице;

2. органа, компетентен да прекрати правоотношението;

3. окръжната прокуратура по седалището на органа по т. 2.

Чл. 80. (1) Решението на Комисията, с което се установява конфликт на интереси, може да се оспори от заинтересованото лице пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Прокурорът може да подаде протест до съда в едномесечен срок от съобщаването на решението, с което се установява липсата на конфликт на интереси.

Чл. 81. Когато се установят данни за извършено престъпление, материалите се изпращат незабавно на прокуратурата.

Чл. 82. (1) Разпоредбите на чл. 75 – 80 се прилагат съответно и за производствата за нарушения по раздел IV.

(2) С решението, с което се установява нарушение на разпоредба от раздел IV, се налага и глоба по чл. 114.

Чл. 83. За неуредените в този раздел въпроси се прилага Административнопроцесуалният кодекс.

Раздел VI

Последици при установяване на конфликт на интереси

Чл. 84. (1) Установяването на конфликт на интереси с влязъл в сила акт е основание за освобождаване от длъжност, освен когато в Конституцията или Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка е предвидено друго.

(2) Освобождаването се осъществява по реда, определен в съответните закони.

Чл. 85. (1) Възнаграждението, получено от правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси, за периода през който конфликтът на интереси е бил укрит, се отнема в полза на държавата или общината.

(2) Когато бъде установено, че в резултат на конфликт на интереси лице, заемащо публична длъжност, или свързано с него лице е получило материална облага, нейната равностойност се отнема в полза на държавата, освен ако не подлежи на отнемане на друго основание.

Глава девета

ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА ЧРЕЗ РАЗКРИВАНЕ И РАЗСЛЕДВАНЕ НА КОРУПЦИОННИ ДЕЯНИЯ, ИЗВЪРШЕНИ ОТ ЛИЦА, ЗАЕМАЩИ ПУБЛИЧНИ ДЛЪЖНОСТИ

Чл. 86. (1) Специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“ извършва дейности за противодействие на корупцията чрез разкриване и разследване при и по повод данни за прояви на корупция от лица, заемащи публични длъжности.

(2) Специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“ извършва дейности за противодействие на корупцията по отношение на деяния, създаващи опасност за икономическата и финансовата сигурност на държавата, идентични с извършваните по чл.32а, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, от дирекцията по чл. 4, ал. 1, т. 6 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, само спрямо лицата, заемащи публични длъжности.

(3) Специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“ извършва дейностите, идентични с извършваните по чл.32д от ППЗДАНС от Специализирана административна дирекция „Финансово разузнаване“ към Държавна агенция „Национална сигурност“, спрямо лицата, заемащи публични длъжности.

(4) Дейностите по ал. 1 се извършват от инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност и разследващите инспектори. Дейностите по ал. 2 и ал.3 се извършват от инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност.

Чл. 87. (1) Служителите по чл. 15, ал. 1, т. 1 осъществяват дейностите по чл. 86, като:

1. планират, организират, ръководят, контролират и отговарят за изпълнението на задачи;

2. управляват информационни фондове;

3. изясняват постъпила в Комисията информация;

4. извършват оперативно-издирвателна дейност;

5. осъществяват взаимодействие с другите административни звена в Комисията;

6. осъществяват взаимодействие с органите на държавната власт и местното самоуправление;

7. проверяват постъпилите сигнали;

8. извършват проверки, възложени от прокуратурата по реда на Закона за съдебната власт;

9. призовават граждани в служебни помещения;

10. изпълняват други функции, възложени с решение на Комисията или със заповед на председателя ѝ.

(2) Дейностите по ал. 1 се извършват при условията на този закон и по реда, определен с правилника по чл. 23, ал. 1.

Чл. 88. (1) За служители по чл. 15, ал. 1, т. 1 се назначават лица, които отговарят на изискванията на чл. 10, ал. 1, на изискванията за несъвместимост по чл. 10, ал. 3 и които:

1. не са привлечени като обвиняеми или не са подсъдими за умишлено престъпление от общ характер;

2. нямат наложено дисциплинарно наказание уволнение;

3. отговарят на общите и специфични изисквания за заемане на длъжността.

(2) Специфичните изисквания за постъпване на държавна служба по тази глава се определят с наредба, приета от Комисията.

(3) На длъжности, за които се изисква разрешение за достъп до класифицирана информация, се назначават лица, получили съответното разрешение.

(4) При първоначално назначаване на служител по чл. 15, ал. 1, т. 1 започва да тече едногодишен срок за изпитване, считано от датата на встъпване в длъжност.

(5) Срокът по ал. 4 не тече, когато служителят:

1. е в законоустановен отпуск;

2. преминава първоначална професионална подготовка.

Чл. 89. (1) Разследващите инспектори:

1. не може да са еднолични търговци, неограничено отговорни съдружници в търговски дружества, управители, търговски пълномощници, търговски представители, прокуристи, търговски посредници, ликвидатори или синдици, членове на органи на управление или контрол на търговски дружества или кооперации;

2. не може да сключват допълнителни трудови договори освен като сътрудници в научни институти и преподаватели в учебни заведения;

3. не може да са в йерархическа връзка на ръководство и контрол със съпруг или съпруга, лице, с което се намират във фактическо съжителство, роднина по права линия без ограничения, по сребрена линия до четвърта степен включително или по сватовство до четвърта степен включително;

(2) Несъвместимостта по ал. 2 е основание за прекратяване на правоотношението на разследващия инспектор с Комисията.

(3) Разследващите инспектори към Комисията за противодействие на корупцията извършват разследване в случаите, при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

(4) На разследващите инспектори към Комисията за противодействие на корупцията не може да се възлагат други дейности, освен действия по разследване.

(5) При осъществяване на своите правомощия разследващите инспектори към Комисията за противодействие на корупцията вземат решения по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по досъдебното производство, като се ръководят от закона.

(6) Контролът по прилагането на разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс се осъществява от директора на дирекция „Противодействие на корупцията“. Горестоящите ръководители нямат право да дават указания за извършването на действия по разследването, както и по какъвто и да е друг начин да се намесват в разследването.

(7) Разследващите инспектори и други служители на ръководни позиции в Комисията могат да бъдат подлагани на периодични и инцидентни проверки за почтеност по време на заемане на длъжността си, но не повече от два пъти годишно.

(8) Проверките за почтеност се осъществяват по правила, приети от Комисията, като те задължително включват проверка на обстоятелствата, които се декларират по реда на този закон. Правилата се публикуват на интернет страницата на Комисията.

(9) Непреминаването на проверка за почтеност може да е основание за освобождаване от заеманата длъжност.

(10) При назначаване на съответната длъжност служителите подписват декларация за политически неутралитет.

Чл. 90. Редът за възникване, изменение и прекратяване на служебното правоотношение на служител по чл. 15, ал. 1, т. 1 се урежда с правилника по чл. 23, ал. 1.

Чл. 91. (1) Служителите по чл. 15, ал. 1, т. 1 не могат да извършват дейност, несъвместима със службата им.

(2) Несъвместимост със службата е налице:

1. при наличие на обстоятелствата по чл. 10, ал. 3;
2. когато служителите по чл. 15, ал. 1, т. 1 са в непосредствена йерархическа връзка на ръководство и контрол със съпруг или съпруга, с лице, с което се намират във фактическо съжителство, роднина по права линия без ограничения, по сребрена линия до четвърта степен включително или по сватовство до четвърта степен включително.

Чл. 92. (1) Служителите по чл. 15, ал. 1, т. 1 имат право да носят служебно оръжие при условия и по ред, определен с инструкцията, приета от Комисията.

(2) Служителите по ал. 1 могат да използват оръжие само когато това е абсолютно необходимо при въоръжено нападение или заплаха с огнестрелно оръжие срещу тях.

(3) При използване на оръжие служителите по ал. 1 са длъжни да направят всичко възможно да запазят живота на лицето, срещу което е насочено, и да не застрашават живота и здравето на други лица.

(4) Служителите по ал. 1 преустановяват употребата на оръжие незабавно след постигането на законната й цел.

(5) След използване на оръжие служителите по ал. 1 изготвят доклад.

(6) Инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателни дейности, могат да задържат лице, което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на орган на Комисията да изпълни задължението си по служба или в момент на извършване на престъпление до пристигане на органите на МВР.

Чл. 93. (1) При изпълнение на служебните си задължения органите на Комисията могат да използват физическа сила и помощни средства само когато това е абсолютно необходимо при:

1. противодействие или отказ да се изпълни законно разпореждане;
2. задържане на правонарушител, който не се подчинява или оказва съпротива на органите на Комисията;
3. конвоиране на лице или при опит то да избяга, да посегне на своя живот или на живота и здравето на други лица;
4. нападения срещу граждани и органи на Комисията;
5. вземане на мерки за осигуряване на лична безопасност по чл. 93, ал. 16.

(2) Помощни средства са: белезници; халосни патрони, патрони с гумени, пластмасови и шокови куршуми; устройства за принудително спиране на превозни средства; устройства за отваряне на помещения, светлинни и звукови устройства с отвличащо въздействие.

(3) Редът за употреба на физическа сила и помощни средства се определя с инструкцията, приета от Комисията.

Чл. 94. (1) Физическа сила и помощни средства се използват след предупреждение.

(2) Използването на физическа сила и помощни средства се съобразява с конкретната обстановка и личността на правонарушителя.

(3) В случаите по ал. 2 органите на Комисията използват само абсолютно необходимата сила.

(4) При използването на физическа сила и помощни средства органите на Комисията вземат всички мерки за опазване живота и здравето на лицата, срещу които са насочени.

(5) Използването на физическа сила и помощни средства се преустановява незабавно след постигане на законната му цел.

(6) Забранява се използването на физическа сила и помощни средства по отношение на видимо малолетни лица и бременни жени.

(7) Забранява се използването на животозастрашаваща сила за задържане или предотвратяване бягството на лице, извършващо или извършило ненасилствено деяние, ако лицето не представлява опасност за живота и здравето на друго.

Чл. 95. (1) Лице, което не се яви, след като е било редовно призовано, се довежда принудително със съдействието на МВР, ако явяването му е задължително или съответният орган на Комисията намери, че то е необходимо.

(2) Лицето може да бъде доведено принудително без предварително призоваване, когато се е укрило или няма постоянно местоживеене.

(3) Принудителното довеждане се извършва през деня, освен ако не търпи отлагане.

(4) Принудителното довеждане се извършва от инспектори, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност в Комисията, от службите на Министерството на правосъдието и от службите на Министерството на вътрешните работи.

(5) За принудително довеждане на затворници се прави искане пред администрацията на съответния затвор.

(6) Военнослужещите се довеждат от съответните военни органи.

(7) Актът за принудително довеждане се предявява на лицето, което трябва да бъде доведено.

Чл. 96. (1) Служителите по чл. 15, ал. 1, т. 1 задължително преминават първоначална професионална подготовка, в случай че не са преминали такава.

(2) Обучението, квалификацията и професионалната подготовка на служителите по чл. 15, ал. 1, т. 1 се извършват по ред, определен в правилника по чл. 23, ал. 1.

Чл. 97. (1) Служителите по чл. 15, ал. 1, т. 1 се атестират чрез оценка на изпълнението на длъжността.

(2) Атестирането се извършва по система от критерии, чрез които се оценяват постигането на предварително съгласувани цели, степента на изпълнение на задълженията и професионалните компетентности на служителите.

(3) Условията и редът за провеждане на атестирането се определят с правилника по чл. 23, ал. 1.

Чл. 98. Работното време на държавните служители по чл.15, ал. 1, т. 1 в Комисията, както и правото им на почивки и отпуски се определят съгласно чл. 82 – 84 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 99. Брутното месечно възнаграждение на служителите по чл.15, ал. 1, т. 1 се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения.

Чл. 100. (1) Служителите по чл. 15, ал. 1, т. 1 получават основно месечно възнаграждение съобразно заеманата от тях длъжност.

(2) Към основното месечно възнаграждение на държавните служители по чл. 15, ал. 1, т. 1 се изплащат допълнителни възнаграждения в размер, не по-малък от определения по чл. 72, ал. 1 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 101. (1) На държавните служители по чл.15, ал. 1, т. 1 се изплащат суми и се осигуряват доволствия съгласно чл. 74, ал. 1 – 4 и 6 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Размерът на сумите и доволствията по ал. 1 и условията и редът за предоставянето им се определят ежегодно със заповед на председателя на Комисията.

Чл. 102. Задължителното здравно и социално осигуряване на държавните служители по чл.15, ал. 1, т. 1, ползването на лечебни заведения, както и на почивни бази, санаториални и профилактични заведения се осъществяват съгласно чл. 77 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 103. За прекратяване на служебното правоотношение на държавен служител по чл. 15, ал. 1, т. 1 се прилагат съответно разпоредбите на чл. 110 – 116 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 104. На държавните служители по чл.15, ал. 1, т. 1 се изплащат обезщетения, като за определяне на техния вид и размер се прилагат съответно разпоредбите на чл. 117 – 122 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 105. (1) Оперативно-издирвателната дейност има за цел:

1. превенция, предотвратяване, разкриване и противодействие на нарушения и престъпления, свързани с прояви на корупция в дейността на лицата, заемащи публични длъжности;

2. придобиване на сведения и информация за действия или бездействия, които разкриват прояви на корупция, и предоставянето им на разследващите органи;

3. изготвяне и съхраняване на веществени доказателствени средства и предоставянето им на разследващите органи;

4. установяване на незаконно придобито имущество.

(2) Оперативно-издирвателната дейност се осъществява от служителите на Комисията чрез гласни и негласни методи и средства съобразно компетентността им при условия и по ред, определени с този закон и с наредба, приета от Комисията.

(3) Оперативно-издирвателните действия се извършват при зачитане и гарантиране на достойнството, правата и основните свободи на гражданите.

Чл. 106. Основания за извършване на оперативно-издирвателна дейност са:

1. получени данни, включително и от доклади и актове на правоприлагащи органи на други държави за корупционни действия, за лице по чл. 6, ал. 1, което се подготвя, извършва или вече е извършило корупционно престъпление от изброените в чл. 194, ал. 6 от Наказателно-процесуалния кодекс;

2. искане на органите на досъдебното производство или на съда;

3. постановления, с които от разследващите инспектори в Комисията се възлагат извършването на отделни оперативно-издирвателни действия, подпомагащи действията по разследването.

Чл. 107. (1) Оперативно-издирвателната дейност се извършва чрез:

1. извършване на справки по информационните фондове за лица, заемащи публична длъжност;

2. идентифициране на лица и обекти;

3. оперативна проверка на събраните данни и тяхното документиране;

4. извършване на насрещни проверки по документи;

5. вземане на обяснения от граждани;

6. белязване на обекти и предмети;

7. извършване на наблюдение;
8. проникване и изследване на помещения, сгради, съоръжения, транспортни средства и др.;
9. вземане на образци за сравнително изследване;
10. оперативно разпознаване;
11. оперативно внедряване чрез разследване със служител под прикритие;
12. оперативен експеримент;
13. доверителна сделка;
14. контролирана доставка;
15. лично издирване.

(2) Оперативно-издирвателната дейност се осъществява чрез специфични способности и средства по ред, определен с инструкция, приета от Комисията, и съгласно Закона за специалните разузнавателни средства.

(3) Директорът на специализираната дирекция „Противодействие на корупцията“ може да прави искане за използване на специални разузнавателни средства при условията и по реда, определени със Закона за специалните разузнавателни средства.

Чл. 108. Веществените доказателствени средства, изготвени и събрани в процеса на оперативно-издирвателната дейност, се предоставят на разследващите органи, след образуване на досъдебно производство.

Чл. 109. (1) Оперативно-издирвателната дейност завършва с доклад до директора на дирекция „Оперативно-издирвателна дейност“ за извършените дейности по постъпил сигнал или проверка за противодействие на корупцията на базата на събраните, анализирани и проверени сведения при или по повод на постъпилата информация за прояви на корупция от лица, заемащи публични длъжности.

(2) Въз основа на доклада по ал. 1 директорът на дирекция „Оперативно-издирвателна дейност“ предлага на Комисията да приема решение за:

1. оперативно взаимодействие с прокуратурата и разследващите органи;
2. уведомяване на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество при установяване на данни за такова имущество, когато установеното несъответствие е в размер на не по-малко от 25 000 лв.;
3. препращане по компетентност на други държавни органи;
4. прекратяване на проверката.

Чл. 110. (1) За изпълнение на възложените ѝ със закона правомощия Комисията създава, поддържа и ползва информационни фондове.

(2) Документи и данни от неприключили дела на оперативен отчет, по извършвана от Комисията за противодействие на корупцията оперативно-издирвателна дейност, по отношение на лица, заемащи публични длъжности, се предоставят на компетентните органи по тяхно искане и след решение на Комисията, съдържащо преценка, че това няма да разкрие обекта и предмета на воденото оперативно дело.

Чл. 111. (1) За организацията на информационната дейност на Комисията, органите за нейното управление и контрол, както и за ползването на информацията се прилагат съответно разпоредбите на чл. 29 - 31 и чл. 34 - 36 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) При осъществяване на контрола върху информационната дейност се спазват правилата за защита на класифицираната информация.

Глава десета ЕЛЕКТРОННИ РЕГИСТРИ

- Чл. 112.** (1) Комисията води и поддържа следните електронни публични регистри:
1. за декларациите на лицата, заемащи публични длъжности;
 2. за влезлите в сила решения за установяване на конфликт на интереси;
 3. за съставените актове за установяване на административни нарушения и за влезлите в сила наказателни постановления.
- (2) Комисията води и други регистри, необходими за дейността ѝ.

Глава единадесета

АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 113. (1) Лице, заемащо публична длъжност, което наруши разпоредба на раздел II от глава осма, се наказва с глоба в размер от 5000 до 10 000 лв.

(2) Когато нарушението е извършено повторно, глобата е в размер от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 114. (1) Лице, заемало публична длъжност, което след освобождаването му от длъжност наруши ограничение, предвидено в раздел IV от глава осма, се наказва с глоба от 5000 до 15 000 лв.

(2) Едноличен търговец или юридическо лице, с което лицето по чл. 72 или 73 е сключило договор или което се представлява или управлява от лице по чл. 72 или 73, се наказва с имуществена санкция в размер от 10 000 до 20 000 лв.

(3) Когато нарушението е извършено повторно, наказанието е:

1. в случаите по ал. 1 – глоба от 10 000 до 30 000 лв.;

2. в случаите по ал. 2 – имуществена санкция в размер от 20 000 до 50 000 лв.

Чл. 115. (1) Лице, заемащо в публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв.

(2) Когато нарушението е извършено повторно, глобата е в размер от 3500 до 6000 лв.

Чл. 116. (1) Лице, заемащо публична длъжност, което не декларира или невярно декларира обстоятелство, което е длъжно да декларира по този закон, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв., освен ако не е предвидено по-тежко наказание.

(2) Когато нарушението е извършено повторно, глобата е в размер от 3000 до 6000 лв.

Чл. 117. (1) Лице, което в определените срокове не окаже съдействие или не представи поисканите от Комисията сведения и документи, включително в електронен вид, се наказва с глоба от 200 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, глобата е в размер от 500 до 2000 лв.

(3) На юридическо лице, което в определените срокове не предостави поисканите от Комисията информация и документи, се налага имуществена санкция от 1000 до 5000 лв.

(4) Когато нарушението по ал. 3 е извършено повторно, имуществената санкция е в размер от 2000 до 20 000 лв.

Чл. 118. За нарушение на задълженията по чл. 52, ал. 1 на виновното длъжностно лице се налага глоба от 5000 до 20 000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление.

Чл. 119. Който наруши забраната по чл. 72 се наказва с глоба от 5000 до 20 000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление.

Чл. 120. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от определени от председателя на Комисията длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от председателя на Комисията.

(2) Актовете за установяване на нарушение по чл. 116 и 117 относно декларациите за несъвместимост се съставят от овластени от органа по избора или назначаването лица. Наказателните постановления се издават от органа по избора или назначаването.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 121. Глобите и имуществените санкции се внасят в приход на държавния бюджет.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Имущество" е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него.

2. "Инспектор" е служител, заемащ длъжностите инспектор, старши инспектор, главен инспектор, специален инспектор или държавен инспектор.

3. "Контролиране на юридическо лице" е налице, когато:

а) физическо лице пряко или непряко притежава повече от 50 на сто от дяловете или от капитала на юридическото лице и пряко или непряко го контролира;

б) физическо лице е контролиращо по смисъла на § 1в от допълнителните разпоредби на Търговския закон или упражнява контрол по смисъла на § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

в) в полза на физическо лице се управлява или разпределя 50 на сто или повече от имуществото на юридическо лице с нестопанска цел;

г) в полза на група от физически лица е създадено или действа юридическо лице с нестопанска цел.

4. "Несъвместимост" е заемането на друга длъжност или извършването на дейност, която съгласно Конституцията или закон е несъвместима с положението на лицето като заемащо висша публична длъжност.

5. "Орган по избора или назначаването" е органът, който избира или назначава, а когато такъв орган липсва – работодателят по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Кодекса на труда.

6. "Повторно" е нарушението, извършено в двугодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление или решението на съда, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение.

7. "Проверка за почтеност" е проверка, която има за цел да установи, че проверяваното лице изпълнява правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите на страната и в интерес на гражданите и обществото.

8. "Пропорционалност на намесата в личния и семейния живот" е намеса в такава степен, която не надхвърля необходимото за постигане на целите на този закон.

9. "Свързани лица" са:

а) съпрузите или лицата, които се намират във фактическо съжителство на съпругески начала, роднините по права линия, по сребрена линия – до четвърта степен включително, и по сватовство – до втора степен включително; за целите на производството за отнемане на незаконно придобитото имущество за свързано лице се счита и бивш съпруг, бракът с когото е прекратен до 5 години преди началото на проверката на Комисията;

б) физически и юридически лица, с които лицето, заемащо публична длъжност, се намира в икономически или политически зависимости, които пораждат основателни съмнения в неговата безпристрастност и обективност.

8. "Трайно ползване" е ползване на чужда вещ за задоволяване на нужди на ползвателя или на определените лица, което продължава повече от 3 месеца в рамките на една календарна година.

9. "Фактическа раздяла" е състояние, при което съпрузите не живеят заедно и нямат общо домакинство.

10. "Фактическо съжителство на съпругески начала" е доброволно съвместно съжителство на съпругески начала на две пълнолетни лица, по отношение на които не съществува родство, представляващо пречка за встъпване в брак, което е продължило повече от две години и при което лицата се грижат един за друг и за общо домакинство.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. В Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (обн., ДВ, бр. 7 от 2018 г.; изм., бр. 20, 21, 41 и 98 от 2018 г., бр. 1, 17, 79 и 83 от 2019 г., бр. 69 и 70 от 2020 г. и бр. 12 от 2021 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В наименованието на закона думите „за противодействие на корупцията и“ се заличават.

2. В чл. 1:

а) точка 1 се отменя;

б) в т. 3 думите „за противодействие на корупцията и“ се заличават.

3. В чл. 2 т. 1 и 2 се отменят.

4. Член 3 се отменя.

5. В чл. 4, ал. 1 т. 7 се отменя.

6. В чл. 5, ал. 3 думите „глава осма и“ се заличават.

7. Член 6 се отменя.

8. В наименованието на глава втора думите „за противодействие на корупцията и“ се заличават.

9. В чл. 7:

а) алинея 1 се отменя;

б) в ал. 2 след думата „Комисията“ се добавя „за отнемане на незаконно придобитото имущество“, а думите „противодействие на корупцията и“ се заличават.

10. В чл. 14, ал. 1 т. 7 и 9 се отменят.

11. В чл. 15:

а) в ал. 1 т. 2 се отменя;

б) алинея 3 се отменя.

12. В чл. 16 ал. 2 се отменя.

13. В чл. 17 ал. 3 се отменя.

14. В чл. 19, ал. 1 думите „и 2“ се заличават.

15. В чл. 20 думите „и 2“ се заличават.

16. В чл. 21 думите „и 2“ се заличават.

17. В чл. 22 се правят следните изменения:

а) в ал. 3 думите „и 2“ се заличават;

б) в ал. 4 думите „и 2“ се заличават.

18. В чл. 24:

а) в ал. 1 след думите „органите на Комисията“ се добавя „Комисията за противодействие на корупцията“;

б) в ал. 2 след думата „съвет“ се добавя „Комисията за противодействие на корупцията“.

19. В чл. 26, ал. 1 думите „и 2“ се заличават.
20. Член 27 се отменя.
21. В чл. 28, ал. 1 думите „и 2“ се заличават.
22. В чл. 29 ал. 2 се отменя.
23. Глава четвърта с чл. 30-34 се отменя.
24. Глава пета с чл. 35-46 се отменя.
25. Глава шеста с чл. 47 и 48 се отменя.
26. Глава седма с чл. 49-51 се отменя.
27. Глава осма с чл. 52-81 се отменя.
28. Глава девета с чл. 82-106 се отменя.
29. В чл. 108 се правят следните изменения:
 - а) в ал. 5 думите „чл. 46, ал. 4 и 5 и чл. 106, ал. 2, т. 2“ се заменят с „чл. 65, ал. 4 и 5 и чл. 50, ал. 2, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията“.
 - б) в ал. 6 думите „чл. 35, ал. 1, т. 2 или 4“ се заменят с „чл. 53, ал. 1, т. 2 и 4 от Закона за противодействие на корупцията“.
30. В чл. 169, ал.1, т. 1 и 2 се отменят.
31. Член 171 се отменя.
32. Член 172 се отменя.
33. Член 173 се отменя.
34. Член 174 се отменя.
35. Член 176 се отменя.
36. В чл. 177 ал. 2 се отменя.
37. В допълнителните разпоредби § 2 се отменя.

§ 3. Задължените лица, подали встъпителни декларации по реда на отменените разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, не подават нови встъпителни декларации след влизането в сила на този закон. Те подават декларации при условията и по реда на този закон в сроковете по чл. 38.

§ 4. (1) Неприклучилите до влизането в сила на този закон проверки и производства пред съда във връзка с отменени разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, както и производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания, се довършват по досегашния ред от Комисията.

(2) Процесуалното представителство по висящи спорове на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество се осъществява от председателя на Комисията.

(3) Всички неприклучили производства по налагане на административни наказания се довършват по досегашния ред от Комисията за противодействие на корупцията, с изключение на производства по чл. 118 от досегашния Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, които се довършват по досегашния ред от Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество.

§ 5. (1) Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество се преименува на Комисия за отнемане на незаконно придобитото имущество.

(2) Комисията приема комплексна методология за превенция и предотвратяване на корупцията в тримесечен срок от конституирането си.

(3) Утвърдените, съгласно чл. 35, ал. 3 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество образци на декларации продължават да се използват до утвърждаване на нови от органите по чл. 35, ал. 3.

(4) Трудовите и служебните правоотношения на служителите на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, които досега са осъществявали дейности по досегашния чл. 13, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5 и 12 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество преминават към Комисията за противодействие на корупцията по реда на чл. 123 от Кодекса на труда и чл. 87а от Закона за държавния служител.

(5) Трудовите и служебните правоотношения на служителите на досегашната Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, които досега са осъществявали дейности по досегашния чл. 13, ал. 1, т. 6 – 11 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество преминават към Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество по реда на чл. 123 от Кодекса на труда и чл. 87а от Закона за държавния служител.

(6) В Комисията за противодействие на корупцията преминава съответстващата част от общата администрация на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, необходима за осъществяване на функциите ѝ. Разпределението на служителите в общата администрация се извършва със споразумение между двете комисии.

(7) Служител на дирекцията по глава девета от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, който е избран за член на Комисията, след изтичане на мандата се възстановява на заеманата преди избора длъжност.

(8) Когато служител изпълнява едновременно функции по ал. 4 и 5, неговото преминаване се урежда по споразумение между председателите на Комисията за противодействие на корупцията и Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество.

(9) Стажът, придобит по служебно или трудово правоотношение с Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, се зачита за работа при един и същ работодател, съответно орган по назначаването, включително при изплащане на дължимите обезщетения при прекратяване на правоотношенията с Комисията.

(10) Активите, информационния ресурс, пасивите, архива, правата и задълженията на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество се прехвърлят на Комисията за противодействие на корупцията и Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество съответно на осъществяваните от тях функции. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон, председателите на двете комисии сключват приемо-предавателни протоколи.

(11) При отказ на служителя да заеме предложената му длъжност съответното правоотношение се прекратява без предизвестие. Отказът се удостоверява писмено от служителя. В случай че служителят откаже да го удостовери писмено, това обстоятелство се удостоверява с подписите на двама свидетели.

(12) До 12 месеца от преназначаването лицата по ал. 4 и 5 преминават проверка за почтеност, като непренащаването на проверка за почтеност е основание за освобождаване от длъжност.

(13) До влизането в сила на предвидените в този закон правилници служителите на Комисията за противодействие на корупцията и на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество изпълняват служебните си задължения съобразно действащия правилник на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и другите вътрешни актове, приети от тази комисия, доколкото същите не противоречат на настоящия закон.

(14) Служителите на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество се преназначават в Комисията без срок на изпитване, освен служителите, които са със срок на изпитване.

(15) Комисията изгражда единната система за електронни декларации по чл. 35, ал. 4 в срок от 18 месеца от влизане в сила на закона.

(16) Държавна агенция „Национална сигурност“ в тримесечен срок от влизането в сила на закона предава на Комисията за противодействие на корупцията всички архивни дела и действащи дела на оперативен отчет, водени от специализираната дирекция, осъществяваща дейности по чл. 4, ал. 1, т. 6 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ по отношение на лица, заемащи в публични длъжности. Останалите бази данни в ДАНС, съдържащи информация относно тези дела, се унищожават незабавно.

(17) Специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“ извършва дейностите по чл. 4, ал. 1, т. 6 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ и чл. 32а, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, по отношение на лица, заемащи публични длъжности. Цялата информация, в това число, дела на оперативен отчет и др., водени от специализираната дирекция, осъществяваща дейности по чл. 4, ал. 1, т. 6 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, се предават в тримесечен срок на Комисия за противодействие на корупцията – Дирекция „Противодействие на корупцията“. Останалите бази данни в ДАНС, съдържащи информация относно тези дела, се унищожават незабавно.

(18) Специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“ извършва дейностите, идентични с извършваните по чл.32д от ППЗДАНС от специализираната административна дирекция „Финансово разузнаване“ към Държавна агенция „Национална сигурност“, спрямо лицата, заемащи публични длъжности. Цялата информация, обработвана и съхранявана от специализирана административна дирекция „Финансово разузнаване“ към Държавна агенция „Национална сигурност“, се предава в тримесечен срок на Комисия за противодействие на корупцията – Дирекция „Противодействие на корупцията“. Останалите бази данни в ДАНС, съдържащи информация относно тези дела, се унищожават незабавно.

§ 6. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на закона Народното събрание избира председател, заместник-председател и членове на Комисията за противодействие на корупцията.

(2) До назначаване на състав на Комисията за противодействие на корупцията и на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, заварените при влизането в сила на закона членове на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество изпълняват функциите на членовете на съответните комисии. Мандатът на заварените при влизането в сила на закона членове на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество се прекратява при избиране на нови членове на Комисията за противодействие на корупцията и на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество.

(3) Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество е колективен орган, който се състои от петима членове - председател, заместник-председател и трима членове.

(4) За председател на Комисията се избира български гражданин с високи професионални и нравствени качества, който има висше юридическо образование и най-малко 10 години юридически стаж.

(5) За заместник-председател на Комисията се избира български гражданин с високи професионални и нравствени качества, който има висше юридическо образование и най-малко 7 години стаж по специалността.

(6) За членове на Комисията се избират български граждани с високи професионални и нравствени качества, които имат висше юридическо или друго висше образование, с образователно-квалификационна степен "магистър" и най-малко 5 години

професионален стаж. Стажът на членовете на комисията, които имат висше юридическо образование са зачита за юридически стаж.

(7) Председателят, заместник-председателят и двама от членовете на Комисията се избират от Народното събрание по предложение на народните представители, а един от членовете се предлага от президента на републиката и се избира от Народното събрание, като при неодобрение президентът прави ново предложение

(8) Ман датът на Комисията е 5 години и започва да тече от датата на попълване на състава ѝ. Членовете на Комисията осъществяват дейността си до конституирането на новия състав на Комисията.

(9) Председателят на Комисията е първостепенен разпоредител с бюджет.

(10) Правилникът по чл. 6, ал. 5 се приема в двумесечен срок от влизането в сила на закона.

§ 7. Законът се прилага и по отношение на имущество, придобито незаконно преди влизането му в сила.

§ 8. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от 2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 42, 60, 74 и 79 от 2015 г., бр. 32, 39, 62, 81 и 95 от 2016 г., бр. 13, 63 и 101 от 2017 г., бр. 7 и 44 от 2018 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 87 от 2018 г.; изм., бр. 96 от 2018 г., бр. 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 98, 103 и 110 от 2020 г., бр. 9, 16 и 20 от 2021 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 41 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 85 от 2021 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 35, ал. 3 т. 5 се изменя така:

„5. членовете на Комисията за противодействие на корупцията и на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество и Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства;“

2. В чл. 52, ал. 1 т. 2 и 3 се изменят така:

„2. служителите от Министерството на вътрешните работи, назначени на длъжност "разследващ полицай", служителите от Агенция "Митници", назначени на длъжност "разследващ митнически инспектор" и служителите от Комисията за противодействие на корупцията, назначени на длъжност „разследващ инспектор“;

3. полицейските органи в Министерството на вътрешните работи, митническите органи в Агенция "Митници" и органите в Комисията за противодействие на корупцията - в случаите, предвидени в този кодекс.“

3. В чл. 71 ал. 4 се изменя така:

„(4) Принудителното довеждане се извършва от службите на Министерството на правосъдието, а в случаите, когато е постановено от разследващ полицай, от разследващ митнически инспектор или от разследващ инспектор - от службите на Министерството на вътрешните работи.“

4. Член 72а се изменя така:

„Управление на обезпечено имущество

Чл. 72а. Имуществото, обезпечено по реда на чл. 72 с цел конфискация или отнемане на вещи в полза на държавата, се управлява и пази по реда на Закона за отнемане на незаконно придобитото имущество.“

5. В чл. 194:

а) ал. 1:

аа) точка 2 се изменя така:

„2. извън случаите по ал. 6, за престъпления, извършени от лица с имунитет, с изключение на съдии, прокурори и следователи, от членове на Министерския съвет или от държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи или по чл. 43, ал. 1, т. 1 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", както и от служители на Агенция "Митници" в качеството им на разследващи органи, както и от служителите от Комисията за противодействие на корупцията;“

бб) точка 2а се отменя;

б) създава се нова ал. 6:

„(6) За престъпления по чл. 145а, ал. 2, чл. 159а, ал. 2, т. 7, чл. 159б, ал. 2 във вр. чл. 159а, ал.2, т. 7, чл. 201-203, чл. 219, ал. 3 и ал. 4, чл. 220, чл. 224, чл. 225б, чл. 225в, чл. 226, чл. 235, ал.3, т. 2, чл. 242, ал. 1, б. „в“ и ал. 4, пр. последно, чл. 248а, ал. 4, чл. 253, ал.3, т. 3, чл. 254а, чл. 254б, ал. 2, чл. 255, ал.2, чл. 256, ал. 2, чл. 280, ал. 3, чл. 282, чл. 282а, чл. 283, чл. 283а, чл. 283б, чл. 285, чл. 288, чл. 294, ал.4, чл. 295, чл. 299, чл. 301, чл. 302, чл. 302а, чл. 304, чл. 304а, чл. 304б, чл. 305, чл. 305а, чл. 307, чл. 311, ал. 1, чл. 354а, ал.2, т. 3, пр. последно, чл. 387 от Наказателния кодекс, извършени от лицата по чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията, разследването се извършва от разследващи инспектори от Комисията за противодействие на корупцията, освен когато в извършване на престъплението е участвал служител от Комисията за противодействие на корупцията, като чл. 194, ал. 1, т. 4 не се прилага.“;

в) създава се нова ал. 7:

“(7) Служителите на Комисията за противодействие на корупцията могат да извършват действията по чл. 212, ал. 2 в случаите на престъпления по чл. 145а, ал. 2, чл. 159а, ал. 2, т. 7, чл. 159б, ал. 2 във вр. чл. 159а, ал.2, т. 7, чл. 201-203, чл. 219, ал. 3 и ал. 4, чл. 220, чл. 224, чл. 225б, чл. 225в, чл. 226, чл. 235, ал.3, т. 2, чл. 242, ал. 1, б. „в“ и ал. 4, пр. последно, чл. 248а, ал. 4, чл. 253, ал.3, т. 3, чл. 254а, чл. 254б, ал. 2, чл. 255, ал.2, чл. 256, ал. 2, чл. 280, ал. 3, чл. 282, чл. 282а, чл. 283, чл. 283а, чл. 283б, чл. 285, чл. 288, чл. 294, ал.4, чл. 295, чл. 299, чл. 301, чл. 302, чл. 302а, чл. 304, чл. 304а, чл. 304б, чл. 305, чл. 305а, чл. 307, чл. 311, ал. 1, чл. 354а, ал.2, т. 3, пр. последно, чл. 387 от Наказателния кодекс, извършени от лицата по чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията, както и действия по разследването, възложени им от разследващ инспектор от Комисията за противодействие на корупцията.“

6. В чл. 196, ал. 1, т. 6 думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

7. Създава се чл. 213б:

„Обжалване на отказ на прокурора да образува досъдебно производство по искане на Комисията за противодействие на корупцията

Чл. 213б. (1) Когато прокурорът откаже да образува наказателно производство за престъпление по чл. 145а, ал. 2, чл. 159а, ал. 2, т. 7, чл. 159б, ал. 2 във вр. чл. 159а, ал.2, т. 7, чл. 201-203, чл. 219, ал. 3 и ал. 4, чл. 220, чл. 224, чл. 225б, чл. 225в, чл. 226, чл. 235, ал.3, т. 2, чл. 242, ал. 1, б. „в“ и ал. 4, пр. последно, чл. 248а, ал. 4, чл. 253, ал.3, т. 3, чл. 254а, чл. 254б, ал. 2, чл. 255, ал.2, чл. 256, ал. 2, чл. 280, ал. 3, чл. 282, чл. 282а, чл. 283, чл. 283а, чл. 283б, чл. 285, чл. 288, чл. 294, ал.4, чл. 295, чл. 299, чл. 301, чл. 302, чл. 302а, чл. 304, чл. 304а, чл. 304б, чл. 305, чл. 305а, чл. 307, чл. 311, ал. 1, чл. 354а, ал.2, т. 3, пр. последно, чл. 387 от Наказателния кодекс, извършени от лицата по чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията, препис от постановлението за отказ се изпраща на Комисията за противодействие на корупцията, която може да обжалва постановлението пред съответния първоинстанционен съд в 14-дневен срок от получаването на преписа.

(2) Съдът разглежда делото еднолично в закрито заседание не по-късно от един месец от постъпване на делото, като се произнася по обосноваването и законосъобразността на постановлението за прекратяване на наказателното производство.

(3) При отмяна на постановлението съдът може да дава само мотивирани указания относно прилагането на закона, без да се засяга вътрешното убеждение на прокурора.

(4) При отмяна на постановлението съдът указва какви действия за установяване или проверка на какви факти следва да се извършат.

(5) Определението по ал. 3 може да се обжалва и протестира пред съответния въззивен съд в седемдневен срок от съобщаването му.

(6) Въззивният съд се произнася в състав от трима съдии в закрито заседание с определение, което е окончателно.“

8. В чл. 215, ал. 1 и 2 думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

9. В чл. 245, ал. 1 думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

§ 9. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 14 от 2014 г.; изм., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г., бр. 17, 64, 83, 96 и 102 от 2019 г., бр. 18, 34, 69, 104 и 105 от 2020 г. и бр. 25 от 2022 г.) в чл. 74, ал. 1, т. 3 думите „председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество или оправомощени от него длъжностни лица или директорите на териториалните дирекции на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „председателя на Комисията за противодействие на корупцията или оправомощени от него длъжностни лица“.

§ 10. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 102 от 2015 г.; изм., бр. 62, 95 и 103 от 2016 г., бр. 8, 62, 63, 85, 92, 95 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г., бр. 17, 42 и 83 от 2019 г., бр. 26 и 64 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 16 и 25 от 2022 г.) в чл. 150, ал. 1 т. 2а се изменя така:

„2а. пред Комисията за противодействие на корупцията по установения в закона ред;“.

§ 11. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и 92 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г., бр. 13, 28, 44, 64, 104, 107 и 109 от 2020 г. и бр. 25 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 107а, ал. 5:

а) в изречение първо думите „чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията“;

б) в изречение трето думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 330, ал. 2, т. 9 и 11 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 12. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 17, 30, 46, 53, 64, 77, 88, 98, 102 и 105 от 2018 г., бр. 12, 35, 83, 94 и 99 от 2019 г., бр. 26, 28, 51, 64, 69, 103 и 109 от 2020 г., бр. 12, 19, 21 и 77 от 2021 г. и бр. 16, 18 и 25 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 37, ал. 4 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 69 ал. 2 думите „държавните служители по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „държавните служители по чл. 15, ал. 1, т. 1 от Закона за противодействие на корупцията“.

§ 13. В Закона за администрацията (обн., ДВ, бр. 130 от 1998 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 1999 г. – бр. 8 от 1999 г.; изм., бр. 67 от 1999 г., бр. 64 и 81 от 2000 г., бр. 99 от 2001 г.; попр., бр. 101 от 2001 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30, 69 и 102 от 2006 г., бр. 46 и 78 от 2007 г., бр. 43 и 94 от 2008 г., бр. 35 и 42 от 2009 г., бр. 24 и 97 от 2010 г., бр. 69 от 2011 г., бр. 15 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 17 от 2013 г., бр. 19 и 27 от 2014 г., бр. 60 и 96 от 2015 г., бр. 50, 57 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 103 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 21 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 19а, ал. 3 навсякъде думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 46, ал. 4, т. 7 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

3. В чл. 46а, ал. 2, т. 4 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 14. В Закона за безопасно използване на ядрената енергия (обн., ДВ, бр. 63 от 2002 г.; изм., бр. 120 от 2002 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 76, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 11 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 67 от 2008 г., бр. 42 и 74 от 2009 г., бр. 80, 87, 88 и 97 от 2010 г., бр.

26 от 2011 г., бр. 38 и 82 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 58, 99, 102 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 77 от 2018 г. и бр. 17 от 2020 г.) в чл. 7, ал. 1, т. 6 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 15. В Закона за Българската народна банка (обн., ДВ, бр. 46 от 1997 г.; изм., бр. 49 и 153 от 1998 г., бр. 20 и 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 10 и 39 от 2005 г., бр. 37, 59 и 108 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г., бр. 24, 42 и 44 от 2009 г., бр. 97 и 101 от 2010 г., бр. 48 и 62 от 2015 г., бр. 51 и 59 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 20 и 106 от 2018 г., бр. 37 и 83 от 2019 г., бр. 13 и 14 от 2020 г., бр. 12 от 2021 г. и бр. 25 от 2022 г.) в чл. 12, ал. 9 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Закона за противодействие на корупцията“, а думите „чл. 63, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „чл. 67, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията“.

§ 16. В Закона за Българската телеграфна агенция (обн., ДВ, бр. 99 от 2011 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 78 от 2012 г.; изм., бр. 15 от 2013 г., бр. 19 от 2014 г., бр. 74 и 79 от 2015 г., бр. 98 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 20 от 2021 г.) в чл. 14, ал. 2, т. 5 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 17. В Закона за военното разузнаване (обн., ДВ, бр. 88 от 2015 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 88 от 2018 г., бр. 17 и 71 от 2019 г., бр. 38 и 69 от 2020 г. и бр. 23 от 2021 г.) в чл. 24, ал. 6, т. 4 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 18. В Закона за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 62 от 2015 г.; изм., бр. 96 и 102 от 2015 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 20 и 27 от 2018 г., бр. 17 и 37 от 2019 г., бр. 12 и 19 от 2021 г. и бр. 16 от 2022 г.) в чл. 6, ал. 1, т. 8 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 19. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 19, 37, 79, 92, 95, 101 и 102 от 2015 г., бр. 13, 50, 81, 86, 98 и 101 от 2016 г., бр. 9, 11, 54, 58, 77 и 97 от 2017 г., бр. 2, 7, 17, 55, 59, 62, 77, 86 и 105 от 2018 г., бр. 13, 17 и 60 от 2019 г., бр. 51, 60, 69, 71, 104 и 109 от 2020 г. и бр. 18 и 23 от 2021 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 26 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 84 от 2021 г.) в чл. 91, ал. 3 думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

§ 20. В Закона за дипломатическата служба (обн., ДВ, бр. 78 от 2007 г.; изм., бр. 42 от 2009 г., бр. 97 и 100 от 2010 г., бр. 69 от 2011 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 95 от 2011 г.; изм., бр. 15 и 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г. и бр. 7 и 30 от 2018 г.)

в чл. 31, ал. 2, т. 3 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 21. В Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г.; изм., бр. 41, 57 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 25, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 18, 54 и 97 от 2010 г., бр. 23, 32 и 48 от 2011 г., бр. 25, 38, 87 и 103 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 79 от 2015 г., бр. 71 от 2016 г., бр. 13 и 103 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г., бр. 17 и 79 от 2019 г., бр. 69 от 2020 г. и бр. 23 от 2021 г.) в чл. 5, ал. 7, т. 4 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 22. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г.; изм., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16, 80 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 100 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 30, 52, 65 и 71 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 24 и 61 от 2015 г., бр. 15, 101, 103 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7, 27, 55, 56 и 88 от 2018 г., бр. 7, 17, 94 и 99 от 2019 г. и бр. 51 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 54 ал. 8 се изменя така:

„(8) Конкурс за назначаване на държавна служба в агенцията не се провежда за лица, които са държавни служители в Министерството на вътрешните работи, в Министерството на отбраната, в службите за сигурност, в службите за обществен ред, както и за служителите по чл. 14, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията, ако отговарят на изискванията за постъпване на държавна служба в агенцията и след писмено съгласие на председателя на агенцията и ръководителя на съответното министерство или служба.“

2. Навсякъде в останалите текстове на закона думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

3. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) в т. 4 думите „чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията“;

б) в т. 5 думите „§ 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „§ 1, т. 9 от допълнителната разпоредба на Закона за противодействие на корупцията“.

§ 23. В Закона за Държавна агенция „Разузнаване“ (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г.; изм., бр. 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 17 от 2019 г. и бр. 51 и 69 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 16, ал. 1, т. 5 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 47 навсякъде думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Закона за противодействие на корупцията“.

3. В чл. 101, ал. 1, т. 14 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 24. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 38 от 2016 г.; изм., бр. 57, 81 и 105 от 2016 г., бр. 86 и 103 от 2017 г., бр. 7, 30, 38, 77 и 103 от 2018 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 23 от 2019 г.; изм., бр. 79 и 100 от 2019 г. и бр. 13, 28, 44, 104, 107 и 109 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 29 навсякъде думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 107, ал. 1, т. 8 и 11 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 25. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г., бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г., бр. 17, 47, 74, 94 и 100 от 2019 г., бр. 28, 51, 62, 69 и 105 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г. и бр. 15 и 32 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 24, ал. 1, т. 5 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 26, ал. 1 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

3. В чл. 251б, ал. 2 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

4. В чл. 251в, ал. 1, т. 5 думите „дирекцията по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с дирекцията, осъществяваща оперативно-издирвателна дейност и разследване в Комисията за противодействие на корупцията.

§ 26. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65 и 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 82 и 103 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 35 и 47 от 2011 г., бр. 38, 54 и 82 от 2012 г., бр. 15, 20, 23, 59 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 17, 35, 48 и 56 от 2015 г., бр. 42, 47 и 105 от 2016 г., бр. 51, 58, 102 и 103 от 2017 г., бр. 7, 38, 57, 64, 77, 83, 91 и 103 от 2018 г., бр. 17, 41 и 79 от 2019 г., бр. 25, 38 и 57 от 2020 г., бр. 9 и 21 от 2021 г. и бр. 8 и 9 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 12, ал. 2 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 126, ал. 1, т. 6 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

3. В чл. 16, ал. 5 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 27. В Закона за задължителното депозирание на печатни и други произведения и за обявяване на разпространителите и доставчиците на медийни услуги (обн., ДВ, бр. 108 от 2000 г.; изм., бр. 28, 88 и 94 от 2005 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 42 и 82 от 2009 г., бр. 87 и 101 от 2010 г., бр. 94 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г. и бр. 31 от 2022 г.) в § 1, т. 15 от допълнителната разпоредба думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 28. В Закона за закрила и развитие на културата (обн., ДВ, бр. 50 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г.; попр., бр. 34 от 2001 г.; изм., бр. 75 от 2002 г., бр. 55 от 2004 г., бр. 28, 74, 93, 99 и 103 от 2005 г., бр. 21, 41 и 106 от 2006 г., бр. 84 от 2007 г., бр. 19, 42 и 74 от 2009 г., бр. 13, 50 и 97 от 2010 г., бр. 25 и 54 от 2011 г., бр. 77 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 16 от 2016 г., бр. 7, 28, 88, 94 и 103 от 2018 г., бр. 47 и 100 от 2019 г., бр. 26, 44 и 52 от 2020 г. и бр. 18 от 2022 г.) в чл. 26, ал. 5, т. 5 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 29. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; попр., бр. 5 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66, 69 и 109 от 2008 г., бр. 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16 и 88 от 2010 г., бр. 23, 48 и 80 от 2011 г., бр. 44 и 103 от 2012 г., бр. 52 и 70 от 2013 г., бр. 49 и 53 от 2014 г., бр. 14, 61 и 79 от 2015 г., бр. 28 от 2016 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 49 от 2016 г.; изм., бр. 62, 71 и 81 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 44, 77 и 88 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г. и бр. 60, 69 и 105 от 2020 г.) в чл.39, ал.1 се създава нова т.9 със следното съдържание: “членовете на Комисията за противодействие на корупцията“, а в § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби думите „органите по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

§ 30. В Закона за защита на конкуренцията (обн., ДВ, бр. 102 от 2008 г.; изм., бр. 42 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 73 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 56 от 2015 г., бр. 2, 7 и 77 от 2018 г., бр. 17 и 28 от 2019 г. и бр. 17 от 2021 г.) в чл. 5, ал. 1, т. 4 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 31. В Закона за защита на личните данни (обн., ДВ, бр. 1 от 2002 г.; изм., бр. 70 и 93 от 2004 г., бр. 43 и 103 от 2005 г., бр. 30 и 91 от 2006 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 94 и 97 от 2010 г., бр. 39, 81 и 105 от 2011 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 85 и 103 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2019 г. бр. 93 от 2019 г.) в чл. 8, ал. 4, т. 2, буква "д" думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 32. В Закона за защита на потребителите (обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; изм., бр. 30, 51, 53, 59, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 41, 59 и 64 от 2007 г., бр. 36 и 102 от 2008 г., бр. 23, 42 и

82 от 2009 г., бр. 15, 18 и 97 от 2010 г., бр. 18 от 2011 г., бр. 38 и 56 от 2012 г., бр. 15, 27 и 30 от 2013 г., бр. 61 от 2014 г., бр. 14, 57, 60 и 102 от 2015 г., бр. 59 и 74 от 2016 г., бр. 8, 58 и 103 от 2017 г., бр. 7, 20 и 37 от 2018 г., бр. 17, 45 и 100 от 2019 г., бр. 13 и 52 от 2020 г., бр. 20 и 23 от 2021 г. и бр. 20 от 2022 г.) навсякъде в чл. 165 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 33. В Закона за защита от дискриминация (обн., ДВ, бр. 86 от 2003 г.; изм., бр. 70 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 и 68 от 2006 г., бр. 59 и 100 от 2007 г., бр. 69 и 108 от 2008 г., бр. 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 97 от 2010 г., бр. 23 и 39 от 2011 г., бр. 38 и 58 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 26 от 2015 г., бр. 33 и 105 от 2016 г. и бр. 7 от 2018 г.) в чл. 44, ал. 1, т. 5 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 34. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 26 от 2007 г.; изм., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г., бр. 38, 60, 94, 101 и 102 от 2012 г., бр. 4, 15, 20, 23 и 106 от 2013 г., бр. 1, 18, 35, 53, 54 и 107 от 2014 г., бр. 12, 48, 54, 61, 72, 79, 98 и 102 от 2015 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 20 от 2016 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 85, 101 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 30, 40, 77, 92, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24 и 99 от 2019 г., бр. 54, 67 и 103 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 18 и 32 от 2022 г.) в чл. 19, ал. 4, т. 2 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 35. В Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (обн., ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 32 и 73 от 2010 г., бр. 81 от 2011 г., бр. 103 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 42 и 79 от 2015 г., бр. 32 и 81 от 2016 г., бр. 13 и 63 от 2017 г., бр. 7, 16, 17, 64 и 100 от 2019 г., бр. 105 от 2020 г. и бр. 24 от 2022 г.) в чл. 13, ал. 3, т. 8 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 36. В Закона за Комисията за финансов надзор (обн., ДВ, бр. 8 от 2003 г.; изм., бр. 31, 67 и 112 от 2003 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 56, 59 и 84 от 2006 г., бр. 52, 97 и 109 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 24 и 42 от 2009 г., бр. 43 и 97 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, 38, 60, 102 и 103 от 2012 г., бр. 15 и 109 от 2013 г., бр. 34, 62 и 102 от 2015 г., бр. 42 и 76 от 2016 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 57 от 2017 г.; изм., бр. 62, 92, 95 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г., бр. 12, 17, 42, 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26 и 64 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 16 и 25 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 6, ал. 2, т. 6 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 20:

а) в ал. 4 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“;

б) в ал. 5 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

3. В чл. 25, ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. на Комисията за противодействие на корупцията или на нейните органи;“.

§ 37. В Закона за концесиите (обн., ДВ, бр. 96 от 2017 г.; изм., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г., бр. 25, 60 и 79 от 2019 г. и бр. 17 от 2021 г.) в § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 38. В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 52, 59 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 44, 93 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 101 от 2010 г., бр. 77 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 44 от 2012 г., бр. 52, 70 и 109 от 2013 г., бр. 22, 27, 35 и 53 от 2014 г., бр. 14, 22, 50, 62 и 94 от 2015 г., бр. 33, 59, 62, 81, 95 и 98 от 2016 г., бр. 63, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 16, 20, 22, 51, 77, 98 и 106 от 2018 г., бр. 37, 42, 83, 94 и 96 от 2019 г., бр. 11, 13, 14, 18 и 64 от 2020 г., бр. 12 и 21 от 2021 г. и бр. 25 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 62, ал. 6 т. 4 се изменя така:

„4. Комисията за противодействие на корупцията и Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество;“.

2. Навсякъде думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

§ 39. В Закона за културното наследство (обн., ДВ, бр. 19 от 2009 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 80 от 2009 г.; изм., бр. 92 и 93 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 54 от 2011 г., бр. 15, 38, 45, 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 16, 52 и 74 от 2016 г., бр. 96 от 2017 г., бр. 7, 77, 89 и 98 от 2018 г., бр. 1 и 62 от 2019 г., бр. 21 и 44 от 2020 г. и бр. 17 от 2021 г.) в чл. 195, ал. 9 думите „Законът за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Законът за противодействие на корупцията“.

§ 40. В Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (обн., ДВ, бр. 31 от 2007 г.; изм., бр. 19 от 2008 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2008 г. – бр. 65 от 2008 г.; изм., бр. 71 от 2008 г., бр. 10, 23, 41, 88 и 102 от 2009 г., бр. 59 и 98 от 2010 г., бр. 9, 12, 60 и 61 от 2011 г., бр. 38, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 1 и 18 от 2014 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 12 от 2015 г.; изм., бр. 48 от 2015 г., бр. 43 от 2016 г., бр. 85 и 103 от 2017 г., бр. 84, 91 и 102 от 2018 г., бр. 17 и 64 от 2019 г. и бр. 17, 52, 67, 103 и 105 от 2020 г.) в § 1, т. 25а от допълнителните разпоредби думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 41. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 27 от 2018 г.; изм., бр. 94 от 2018 г., бр. 17, 34, 37, 42 и 94 от 2019 г., бр. 18 и 69 от 2020 г., бр. 7, 17 и 21 от 2021 г. и бр. 25 и 32 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 71, ал. 1 думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 75, ал. 1, 2 и 4 думите „дирекцията по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

3. В чл. 96, ал. 3 думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

4. В чл. 115, ал. 6 думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

§ 42. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 27 и 81 от 2016 г., бр. 7 и 27 от 2018 г., бр. 42 и 94 от 2019 г., бр. 69 от 2020 г. и бр. 21 от 2021 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 2 думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 4а думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

3. В чл. 9б, ал. 2 и 4 думите „дирекцията по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „Комисията за противодействие на корупцията“.

§ 43. В Закона за местното самоуправление и местната администрация (обн., ДВ, бр. 77 от 1991 г.; изм., бр. 24, 49 и 65 от 1995 г., бр. 90 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 33, 130 и 154 от 1998 г., бр. 67 и 69 от 1999 г., бр. 26 и 85 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 28, 45 и 119 от 2002 г., бр. 69 от 2003 г., бр. 19 и 34 от 2005 г., бр. 30 и 69 от 2006 г., бр. 61 и 63 от 2007 г., бр. 54 и 108 от 2008 г., бр. 6, 14, 35, 42 и 44 от 2009 г., бр. 15 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 32 от 2011 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 36 от 2011 г.; изм., бр. 57 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 1, 19 и 53 от 2014 г., бр. 39, 43 и 51 от 2016 г., бр. 9, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7, 21, 24 и 47 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г., бр. 44, 70 и 107 от 2020 г. и бр. 9 от 2021 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 15, ал. 3 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 24, ал. 3, т. 3 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

3. В чл. 30, ал. 4, т. 11 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

4. В чл. 34:

а) в ал. 5, т. 3 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

б) в ал. 6 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

5. В чл. 42, ал. 1, т. 11 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 44. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 53 от 2014 г.;

изм., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56 и 61 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 26 от 2017 г.; изм., бр. 58, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 10 от 2018 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 48 от 2018 г.; изм., бр. 55 и 77 от 2018 г., бр. 7, 17, 34 и 58 от 2019 г., бр. 60 и 85 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г. и бр. 22 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 36, ал. 6, т. 5 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 154, ал. 1 и 3 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

3. В чл. 160, ал. 1 и навсякъде в ал. 3 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

4. В чл. 226, ал. 1, т. 14 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

5. В § 1, т. 19 от допълнителните разпоредби думите „§ 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „§ 1, т. 9 от допълнителната разпоредба на Закона за противодействие на корупцията“.

§ 45. В Закона за митниците (обн., ДВ, бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 89 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 83 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 76 от 2002 г., бр. 37 и 95 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 45, 86, 91 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 105 от 2006 г., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 44 и 95 от 2009 г., бр. 54, 55, 73 и 94 от 2010 г., бр. 82 от 2011 г., бр. 38 и 54 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 42 и 60 от 2015 г., бр. 58, 75 и 98 от 2016 г., бр. 99 и 103 от 2017 г., бр. 24, 80, 98 и 105 от 2018 г., бр. 7 и 17 от 2019 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 32 от 2019 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 75 от 2019 г.; изм., бр. 100 и 102 от 2019 г. и бр. 14 от 2020 г.) в чл. 10, ал. 6 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество в сроковете, при условията и по реда на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията в сроковете, при условията и по реда на Закона за противодействие на корупцията“.

§ 46. В Закона за народните читалища (обн., ДВ, бр. 89 от 1996 г.; изм., бр. 95 от 1997 г., бр. 90 от 1999 г., бр. 28 и 94 от 2005 г., бр. 108 от 2006 г., бр. 42 и 74 от 2009 г., бр. 47 и 97 от 2010 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 74 от 2016 г., бр. 102 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 28 и 104 от 2020 г.) в чл. 19а думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 47. В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г.; изм., бр. 114 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 12, 32, 42 и 95 от 2009 г., бр. 15, 51, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г., бр. 38 и 94 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 60, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 38 от 2018 г., бр. 13, 94, 96 и 100 от 2019 г. и бр. 38 и 105 от 2020 г.) в чл. 9, ал. 3, т. 4 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 48. В Закона за националната акредитация на органи за оценяване на съответствието

(обн., ДВ, бр. 100 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 42 и 82 от 2009 г., бр. 41 и 97 от 2010 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 43 от 2016 г. и бр. 7 от 2018 г.) в чл. 10а, ал. 2, т. 6 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 49. В Закона за Националната служба за охрана (обн., ДВ, бр. 61 от 2015 г.; доп., бр. 103 от 2017 г.; изм., бр. 103 от 2018 г., бр. 17 и 99 от 2019 г. и бр. 69 и 104 от 2020 г.) навсякъде в закона думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 50. В Закона за националната стандартизация (обн., ДВ, бр. 88 от 2005 г.; изм., бр. 42 от 2009 г., бр. 97 от 2010 г., бр. 82 от 2012 г., бр. 7 и 103 от 2018 г. и бр. 14 от 2021 г.) в чл. 16, ал. 2, т. 5 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 51. В Закона за Националния дарителски фонд „13 века България“ (обн., ДВ, бр. 12 от 2001 г.; изм., бр. 32 и 94 от 2005 г., бр. 113 от 2007 г., бр. 42 и 74 от 2009 г., бр. 97 от 2010 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 100 от 2019 г.) в чл. 7, ал. 6, т. 6 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 52. В Закона за нотариусите и нотариалната дейност (обн., ДВ, бр. 104 от 1996 г.; изм., бр. 117, 118 и 123 от 1997 г., бр. 24 от 1998 г., бр. 69 от 1999 г., бр. 18 от 2003 г., бр. 29 и 36 от 2004 г., бр. 19 и 43 от 2005 г., бр. 30, 39 и 41 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 50 и 69 от 2008 г., бр. 42, 47 и 82 от 2009 г., бр. 87 от 2010 г., бр. 32, 41 и 82 от 2011 г., бр. 38 и 95 от 2012 г., бр. 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 50 от 2015 г., бр. 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 77 от 2018 г. и бр. 107 от 2020 г.) в чл. 25 ал. 2 се отменя.

§ 53. В Закона за обществените поръчки (обн., ДВ, бр. 13 от 2016 г.; изм., бр. 34 от 2016 г., бр. 63, 85, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 17, 24, 30, 49, 77, 80, 86, 102 и 105 от 2018 г., бр. 17, 83 и 102 от 2019 г. и бр. 23 и 107 от 2020 г.) навсякъде думите „чл. 54 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „чл. 58 от Закона за противодействие на корупцията“.

§ 54. В Закона за ограничаване изменението на климата (обн., ДВ, бр. 22 от 2014 г.; изм., бр. 14, 17, 41 и 56 от 2015 г., бр. 47 от 2016 г., бр. 12, 58 и 85 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г., бр. 25 от 2020 г. и бр. 19 от 2021 г.) в чл. 54, ал. 5 думите „чл. 63, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „чл. 67, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията“.

§ 55. В Закона за омбудсмана (обн., ДВ, бр. 48 от 2003 г.; изм., бр. 30 и 68 от 2006 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 97 от 2010 г., бр. 29 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г. и бр. 7 и 20 от 2018 г.) в чл. 15, ал. 1, т. 5 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 56. В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм., бр. 86 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31, 41 и 89 от 2007 г., бр. 36, 52 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 32, 35, 47, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 46 и 61 от 2010 г., бр. 35 и 42 от 2011 г., бр. 32, 38, 53 и

82 от 2012 г., бр. 15, 27 и 66 от 2013 г., бр. 22 и 98 от 2014 г., бр. 62, 95, 96 и 101 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 12, 58, 76 и 96 от 2017 г., бр. 53, 77 и 98 от 2018 г. и бр. 1, 17, 24 от 2019 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 36 от 2019 г.; изм., бр. 79, 81 и 101 от 2019 г., бр. 21, 54 и 102 от 2020 г. и бр. 21 от 2021 г.) в чл. 94, ал. 3 думите „Законът за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Законът за противодействие на корупцията“.

§ 57. В Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (обн., ДВ, бр. 73 от 2010 г.; изм., бр. 88 от 2010 г., бр. 26 и 43 от 2011 г., бр. 44 и 73 от 2012 г., бр. 66, 68 и 70 от 2013 г., бр. 53 и 98 от 2014 г., бр. 14, 56, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 47, 81 и 103 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 10 и 20 от 2018 г., бр. 37 от 2019 г., бр. 100 от 2020 г. и бр. 80 от 2021 г.) навсякъде думите „служителите по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „служителите по чл. 15, ал. 1, т. 1 от Закона за противодействие на корупцията“

§ 58. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., бр. 20, 33 и 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 1 и 98 от 2014 г., бр. 14, 24, 61, 79 и 88 от 2015 г., бр. 13, 17, 50, 81, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 103 от 2017 г., бр. 7, 77 и 98 от 2018 г., бр. 17, 42 и 94 от 2019 г., бр. 38, 69 и 109 от 2020 г., бр. 16 и 23 от 2021 г. и бр. 15 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. Навсякъде в останалите текстове на закона думите „Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закон за противодействие на корупцията“.

2. В § 1, т. 176 от допълнителните разпоредби думите „§ 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „§ 1, т. 9 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията“.

§ 59. В Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (обн., ДВ, бр. 60 от 1988 г.; изм., бр. 59 от 1993 г., бр. 12 от 1996 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 и 33 от 2006 г., бр. 43 от 2008 г., бр. 17 от 2009 г., бр. 38 и 98 от 2012 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 94 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 2, ал. 2 думите „Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закон за противодействие на корупцията“.

2. Член 2а се изменя така:

„Отговорност за дейност на Комисията за противодействие на корупцията

Чл. 2а. Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по Закона за противодействие на корупцията, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им.“

§ 60. В Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 24 и 98 от 2018 г., бр. 17, 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26 и 64 от 2020 г., бр. 12 и 21 от 2021 г. и бр. 16 и 25 от 2022 г.) в чл. 91, ал. 2 т. 4 се изменя така:

„4. Комисията за противодействие на корупцията и Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество;“.

§ 61. В Закона за правната помощ (обн., ДВ, бр. 79 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 17 и 30 от 2006 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 32, 97 и 99 от 2010 г., бр. 9, 82 и 99 от 2011 г., бр.

82 от 2012 г., бр. 15 и 28 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 97 от 2016 г., бр. 13 и 63 от 2017 г., бр. 7, 56, 77 и 92 от 2018 г. и бр. 24 и 101 от 2019 г.) в чл. 14, ал. 1, т. 4 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 62. В Закона за приватизация и следприватизационен контрол (обн., ДВ, бр. 28 от 2002 г.; изм., бр. 78 от 2002 г., бр. 20 и 31 от 2003 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2003 г. – бр. 39 от 2003 г.; изм., бр. 46 и 84 от 2003 г., бр. 55 и 115 от 2004 г., бр. 28, 39, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 36, 53, 72 и 105 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 36, 65, 94, 98 и 110 от 2008 г., бр. 24, 42, 82 и 99 от 2009 г., бр. 18, 50, 89 и 97 от 2010 г., бр. 19 и 98 от 2011 г., бр. 20, 38, 54 и 60 от 2012 г., бр. 15, 23, 66 и 68 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 34, 41 и 61 от 2015 г., бр. 13 и 60 от 2016 г., бр. 13, 58 и 96 от 2017 г., бр. 7, 8, 64 и 90 от 2018 г., бр. 56, 79 и 83 от 2019 г. и бр. 14, 54 и 65 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 25, ал. 2 думите „§ 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „§ 1, т. 9 от допълнителната разпоредба на Закона за противодействие на корупцията“.

2. Навсякъде в останалите текстове на закона думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 63. В Закона за професионалното образование и обучение (обн., ДВ, бр. 68 от 1999 г.; изм., бр. 1 и 108 от 2000 г., бр. 111 от 2001 г., бр. 103 и 120 от 2002 г., бр. 29 от 2003 г., бр. 28, 77 и 94 от 2005 г., бр. 30 и 62 от 2006 г.; попр., бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 13 и 26 от 2008 г., бр. 36 и 74 от 2009 г., бр. 50 и 97 от 2010 г., бр. 66, 68 и 70 от 2013 г., бр. 61, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 59 от 2016 г., бр. 58 и 103 от 2017 г., бр. 7, 92 и 108 от 2018 г., бр. 100 от 2019 г. и бр. 17 и 21 от 2020 г.) в чл. 45, ал. 7, т. 5 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 64. В Закона за публичните предприятия (обн., ДВ, бр. 79 от 2019 г.; изм., бр. 100 от 2019 г., бр. 85 и 96 от 2020 г. и бр. 11 от 2021 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 20, ал. 1, т. 9 думите „чл. 6, ал. 1, т. 1 – 38 и 41 – 45 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „чл. 6, ал. 1, т. 1 – 35 и т. 38 и 39 от Закона за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 24, ал. 1, т. 7 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 65. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21 и 94 от 2012 г., бр. 103 и 109 от 2013 г., бр. 34, 61, 62, 95 и 102 от 2015 г., бр. 33, 42, 62 и 76 от 2016 г., бр. 62, 91 и 95 от 2017 г., бр. 7, 15, 20, 24 и 77 от 2018 г., бр. 17, 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26 и 64 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 16 и 25 от 2022 г.) в чл. 77ж, ал. 3, т. 6 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 66. В Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г. – бр. 60 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г.,

бр. 96 и 112 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 80, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41, 53 и 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 14, 37, 42 и 99 от 2009 г., бр. 12, 47, 97, 99 и 101 от 2010 г., бр. 28, 99 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 15, 17 и 27 от 2013 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 91 от 2013 г.; изм., бр. 109 от 2013 г., бр. 19 и 107 от 2014 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 46, 61, 98 и 103 от 2016 г., бр. 8, 63, 75, 92 и 99 от 2017 г., бр. 7, 27, 44, 77, 103 и 106 от 2018 г., бр. 100 от 2019 г., бр. 68, 104 и 109 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г. и бр. 8 от 2022 г.) навсякъде думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 67. В Закона за рибарството и аквакултурите (обн., ДВ, бр. 41 от 2001 г.; изм., бр. 88, 94 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 96 и 108 от 2006 г., бр. 36, 43 и 71 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 80 и 82 от 2009 г., бр. 61 и 73 от 2010 г., бр. 8 и 19 от 2011 г., бр. 38, 59, 77 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 109 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 12 и 102 от 2015 г., бр. 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 27, 55, 77, 91 и 98 от 2018 г., бр. 98 от 2019 г. и бр. 52 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 21в, ал. 2:

а) в т. 9 думите „§ 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „§ 1, т. 9 от допълнителната разпоредба на Закона за противодействие на корупцията“;

б) в т. 10 думите „чл. 68 или 69 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „чл. 72 или 73 от Закона за противодействие на корупцията“.

2. Навсякъде в останалите текстове на закона думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 68. В Закона за Сметната палата (обн., ДВ, бр. 12 от 2015 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 96, 99 и 103 от 2017 г. и бр. 7 от 2018 г.) навсякъде думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 69. В Закона за социално подпомагане (обн., ДВ, бр. 56 от 1998 г.; изм., бр. 45 и 120 от 2002 г., бр. 18, 30 и 105 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г., бр. 58 от 2008 г., бр. 14, 41 и 74 от 2009 г., бр. 15 от 2010 г., бр. 9 и 51 от 2011 г., бр. 32 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 8 от 2016 г., бр. 85 от 2017 г., бр. 7, 17, 77, 91 и 105 от 2018 г., бр. 24 и 35 от 2019 г. и бр. 71 от 2020 г.) в чл. 28, ал. 5, т. 6 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 70. В Закона за специалните разузнавателни средства (обн., ДВ, бр. 95 от 1997 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 49 от 2000 г., бр. 17 от 2003 г., бр. 86 от 2005 г., бр. 45 и 82 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 43 и 109 от 2008 г., бр. 88, 93 и 103 от 2009 г., бр. 32 и 88 от 2010 г., бр. 1 и 13 от 2011 г., бр. 44 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 111 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 42, 56, 74 и 79 от 2015 г., бр. 39, 81 и 103 от 2016 г., бр. 63, 84 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 56 от 2018 г., бр. 17 и 37 от 2019 г., бр. 69 от 2020 г. и бр. 32 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. Член 10в се изменя така:

„Чл. 10в.

(1) Служителят под прикритие е служител от компетентните служби по този закон,

по Закона за Министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, Закона за военното разузнаване или от Държавна агенция "Разузнаване", Закона за противодействие на корупцията, оправомощен да установи или поддържа контакти с контролирано лице, за да получи или разкрие информация за извършването на тежко умишлено престъпление и за организацията на престъпната дейност.

(2) Служителите на Министерството на вътрешните работи по ал. 1 се използват за прилагане на специални разузнавателни средства и по искания на структурите на Държавна агенция "Национална сигурност" и дирекцията, осъществяваща оперативно-издирвателна дейност и разследване в Комисия за противодействие на корупцията.“

2. В чл. 13:

а) в ал. 1 т. 7 се изменя така:

„7. директорът на специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“ в Комисията за противодействие на корупцията;“

б) в ал. 3 думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Комисията за противодействие на корупцията“.

3. В чл. 14, ал. 1, в текста преди т. 1 думите „дирекцията по чл. 13, ал. 1, т. 7 - от нейния директор“ се заменят с „директорът на специализираната дирекция „Противодействие на корупцията“ в Комисията за противодействие на корупцията“.

4. В чл. 15, ал. 1 думите „за дирекцията по чл. 13, ал. 1, т. 7 – председателят на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „директорът на специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“ в Комисията за противодействие на корупцията“.

5. Член 20 се изменя така:

„Чл. 20. (1) Специалните разузнавателни средства, извън тези по ал. 2, се осигуряват и прилагат единствено от:

1. Държавна агенция "Технически операции";

2. специализирана дирекция "Технически операции" на Държавна агенция "Национална сигурност";

3. Министерството на вътрешните работи - за специални разузнавателни средства по чл. 10б и 10в, както и за специални разузнавателни средства по чл. 10а, в случаите, когато се използва служител под прикритие;

4. директорът на специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“ в Комисията за противодействие на корупцията.

(2) Държавна агенция "Разузнаване" и разузнавателните служби на Министерството на отбраната могат да притежават и прилагат специални разузнавателни средства в рамките на своята компетентност.“

6. Навсякъде в останалите текстове на закона думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 71. В Закона за статистиката (обн., ДВ, бр. 57 от 1999 г.; изм., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 74 от 2002 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 39, 81 и 88 от 2005 г., бр. 100 от 2007 г., бр. 98 от 2008 г., бр. 42 и 95 от 2009 г., бр. 97 от 2010 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 38 от 2020 г.) в чл. 8, ал. 3, т. 5 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 72. В Закона за стоковите борси и тържищата (обн., ДВ, бр. 93 от 1996 г.; изм., бр. 41 и 153 от 1998 г., бр. 18 от 1999 г., бр. 20 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 30, 34, 80 и 85 от 2006 г., бр. 53 от 2007 г., бр. 42 и 82 от 2009 г., бр. 18 и 97 от 2010 г., бр. 39 и 42 от 2011 г., бр. 38 и 77 от 2012 г., бр. 12 и 14 от 2015 г., бр. 85 и 103 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 52 от

2020 г.) в чл. 7, ал. 1, т. 4 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 73. В Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 64 от 2007 г.; изм., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 25, 33, 42, 102 и 103 от 2009 г., бр. 59 от 2010 г., бр. 1, 23, 32, 45, 81 и 82 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 20, 50 и 81 от 2012 г., бр. 15, 17, 30, 52, 66, 70 и 71 от 2013 г., бр. 19, 21, 53, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 28, 39, 50, 62 и 76 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2017 г. - бр. 14 от 2017 г.; изм., бр. 63, 65, 85, 90 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 49 и 77 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 19 от 2019 г.; изм., бр. 29, 64 и 83 от 2019 г., бр. 11, 86, 103, 109 и 110 от 2020 г., бр. 16 от 2021 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. - бр. 41 от 2021 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2021 г. - бр. 43 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г. и бр. 15, 24 и 32 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 48, ал. 2 думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Комисията за противодействие на корупцията“.

2. В чл. 343а думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

3. Навсякъде в закона думите „чл. 52 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят с „чл. 56 от Закона за противодействие на корупцията“.

§ 74. В Закона за съхранение на въглероден диоксид в земните недра (обн., ДВ, бр. 14 от 2012 г.; изм., бр. 82 от 2012 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 7 и 27 от 2018 г. и бр. 79 от 2020 г.) в чл. 31, ал. 4, т. 2 думите „Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменят със „Закона за противодействие на корупцията“.

§ 75. В Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения (Обн., ДВ, бр. 11 от 02.02.2023г.) в чл. 20, ал. 3 думите „Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“ се заменя с „Комисията за противодействие на корупцията“.

ВНОСИТЕЛИ:

Десислава Атанасова

Евгений Алексиев

Радомир Чолашев

Кристина Георгиевна Краснова
Косовица Вероника Ивановна
Николаев Даниел Степанов
Темужикова Наталья Петровна
~~Александр Александров Александров~~
Александр Кошкин Иванов
Дениска Евгеньевна Савина
Мартина Николаевна Харизанова
Даниел Тихомиров Александров

Георги Николаев Кръжев
Александра Цветанкова Трифонова
Валери Пламенов Лазовски

Радослава Тамара Викатска
Георги Ренел Стоянов
Мариана Петрова Шенкова
Росица Иванова Георгиева
Милко Велютов Соколов

Жулияна Паша
Изгезор Болонков Иванов
Мария Чернева Белова
Валентин Мирзов Минчов
Красимир Митков Стоев
Кристина Иванова Георгиева
Валери Димитров Косов
Младен Найденков Марков

Швент Станев Иванов

Росица Любенова Курева

Анна Василева Немецанова

Евсейска Захариева

Христо Гауков

Александар Кенков

Костандин Стояков

Гюнай Хюлимен

Думска Демисева

Хенция Платенова Гинкова

Стефан Антонов

Стефан Нуртуб Нуртуб

Иван Ловинов Бувинов

Грешинер Вачев

Славна Точева

Медиха Мехмед-Хамза

Врангилер Николайз Балачев

Младен Шичков

Андрей Курев

Манол Кеанев

Уреша Дилева

Ралица Тодорова

Красен Краев

Марин Маринов

Павел Христов

Димитър Ангелов Иванов
Ганя Стоянова Невезкова

Петър Микова

Томко Младенков Бинев

Десислава Ташева

Алимир Акилов

ДЕРЖА ДОРЕН

РАЯ НАЗАРДИ

Ратна Милова

Досев Велизков

Христо Трънчев

Нонислав Донев

МОТИВИ

към проекта на Закон за противодействие на корупцията

Причините, които налагат приемането на законопроекта, са свързани с необходимостта от актуална законова регламентация в сферата на превенция и противодействие на корупцията сред лицата, заемащи публични длъжности. Необходимостта от ефективно и оптимизирано антикорупционно законодателство налага разделянето на настоящата КПКОНПИ на две независими една от друга комисии – Комисия за отнемане на незаконно придобитото имущество и Комисия за противодействие на корупцията. В сега действащия антикорупционен орган са концентрирани драстично различаващи се по правна природа, същност, цели, дейности, функции и правомощия, което затруднява постигането на оптимални резултати. Новата Комисия за противодействие на корупцията се специализира в дейностите по превенция на корупцията, установяване конфликт на интереси, приемане и проверка на декларации, разкриване и разследване на корупционни престъпления. Двете независими комисии ще осъществяват взаимодействие помежду си в постигане целите на антикорупционното законодателство.

Основната цел на предложения проект на Закон за противодействие на корупцията е противодействие на проявите на корупция сред лицата, заемащи публични длъжности, ограничаване на корупционните практики, разкриване и разследване на корупционни престъпления и недопускане на незаконно придобиване на имущество.

Дейността по разкриване, извършвана от органите на Комисия за противодействие на корупцията, обхваща онези действия, свързани с осъществяването на оперативно-издирвателна дейност по събиране, анализиране и проверка на информация за корупционни престъпления, извършвани от лица, заемащи публични длъжности; придобиване на информация за действия или бездействия от лицата, които създават предпоставки за извършването на корупционни престъпления; изготвяне и съхраняване на веществени доказателствени средства и предоставянето им на съответните органи на съдебната власт, както и извършване на отделни действия, свързани с разкриване на престъплението, възложени от прокурор по чл. 196, ал. 1, т. 6 от НПК.

Дейността по разследване на корупционни престъпления се осъществява от разследващи инспектори в Комисия за противодействие на

корупцията и е процес, обхващащ всички онези действия, извършвани от тях след образуване на досъдебното производство и онези действия в наказателния процес, чрез които се събират доказателства, съобразно установените в НПК способности за доказване, с оглед на конкретния случай.

Проектът на Закон за противодействие на корупцията съдържа единадесет глави със следните наименования: глава първа „Общи положения“, глава втора „Комисия за противодействие на корупцията“, глава трета „Взаимодействие на комисията с други държавни органи и международно сътрудничество“, глава четвърта „Превенция на корупцията“, глава пета „Противодействие на корупцията чрез разкриване на прояви на лица, заемащи публични длъжности“, глава шеста „Декларации“, глава седма „Сигнали“, глава осма „Защита на подалия сигнал“, глава девета „Конфликт на интереси“, глава десета „Електронни регистри“ и глава единадесета „Административнонаказателни разпоредби“. Законопроектът съдържа допълнителна разпоредба с § 1, която урежда дефинициите на въведените понятия, както и подразделение с наименование „Преходни и заключителни разпоредби“.

Законопроектът урежда правния статут, съставът и структурата на новата Комисия за противодействие на корупцията и условията за отчетност, публичност и прозрачност в дейността ѝ, както и статутът на служителите на комисията; определя конкретните механизми за осъществяване на дейностите по превенция и противодействие на корупцията и предотвратяването и установяването на конфликта на интереси.

Структурата на Комисията включва специализирана дирекция „Противодействие на корупцията“; специализирана администрация, състояща се от: дирекция „Превенция на корупцията“, дирекция „Публичен регистър“, дирекция „Конфликт на интереси“ и обща администрация състояща се от: дирекция „Административно-правно и информационно обслужване“ и дирекция „Финансово-стопански дейности и управление на собствеността“. Законопроектът предвижда, при възникване на необходимост, по решение на Комисията да се създават и други самостоятелни дирекции и отдели, функциите и структурата, на които да се уреждат в Правилника по чл. 23, ал. 1.

Проектът предвижда Комисията за противодействие на корупцията да се състои от седем членове – председател и шестима други членове. Шестима от членовете на комисията ще се избират от Народното събрание по предложение на парламентарните групи, а един от членовете ще се

предлага от президента на републиката и ще се избира от Народното събрание, като при неодобрение президентът ще може да направи ново предложение.

За членове на комисията ще се избират български граждани с високи професионални и нравствени качества, притежаващи висше юридическо образование с образователно-квалификационна степен "магистър" и най-малко 10 години юридически стаж. Поставят се и редица други изисквания към членовете на комисията, а именно: да не са осъждани за извършено престъпление, независимо от реабилитацията, и да не са освобождавани от наказателна отговорност за умишлено престъпление; да не са лишавани от правото да заемат определена държавна длъжност или да упражняват определена професия или дейност; да нямат изискуеми публични задължения, надвишаващи размера на минималната работна заплата, както и да не са навършили 60 години към датата на провеждане на избора. При встъпване в длъжност членовете на Комисията подписват декларация за политически неутралитет.

След избирането им от Народното събрание членовете на комисията ще получават достъп до класифицирана информация по право, без да се налага извършване на проучване по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация.

По време на заемане на длъжността членовете на комисията ще подлежат на периодични проверки за почтеност, като проверките ще се организират от постоянна комисия на Народното събрание и въз основа на правила, приети от парламентарната комисия.

След изтичане на мандата на комисията или при предсрочно прекратяване на правоотношението член на комисията ще се възстановява на заеманата преди избора длъжност, като времето, през което е бил член на комисията, ще се зачита за стаж по съответната специалност, съответно стаж по Закона за съдебната власт за член на комисията, който е заемал длъжност съдия, прокурор или следовател.

Правомощията на Комисията за противодействие на корупцията са в няколко насоки.

На първо място, комисията ще осъществява превантивни дейности по реда на глава четвърта и ще събира, анализира и проверява сведения при или по повод информация за прояви на корупция на лица, заемачи публични длъжности; ще проверява сигнали във връзка с декларациите за несъвместимост и ще сезира органа по избора или назначаването за предприемане на съответни действия; ще извършва проверка и анализ на

декларациите за имущество и интереси на лицата, заемащи публични длъжности и ще установява конфликт на интереси на тези лица.

Другото основно направление в работата на новата структура е свързано с разкриването и разследването на корупционни престъпления. В тази връзка със законопроекта се конкретизира понятието за корупция като изрично се посочват съставите по Наказателния кодекс, които представляват корупционни престъпления и които ще са обект на разкриване и разследване от специализираните дирекции на Комисията. По този начин ясно се очертава обхватът на работата на Комисия за противодействие на корупцията, която се фокусира върху тези престъпления, които в наказателноправната теория и практика се характеризират като корупционни – длъжностно присвояване, умишлена безстопанственост, икономически шпионаж, сключване на неизгодна сделка, отделни престъпления по служба, подкуп, включително посредничество към подкуп, търговия с влияние, лично укривателство от магистрат, полицейски орган или разследващ полицай, както и такива свързани с тях, като изпиране на пари, отделни престъпления против финансовата и данъчната система, документни престъпления.

За изпълнение на дейностите по разкриване и разследване на корупционни престъпления, комисията ще назначава разследващите инспектори, инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност и лицата, работещи по трудово правоотношение; ще може да изменя и прекратява правоотношенията им, както и ще подпомага и обезпечава дейността на разследващите инспектори.

Служителите, които са изпълнявали оперативно-издирвателните дейности в действащата КПКОНПИ, ще преминат в новата Комисия и ще бъдат назначени на длъжност инспектори, осъществяващи оперативно-издирвателни дейности. Оперативно-издирвателната дейност ще се осъществява чрез специфични способности и средства и по ред, определен с инструкция, приета от комисията, като изготвените веществени доказателствени средства ще се предоставят на разследващите органи.

Разследването ще се осъществява от служители на Комисията за противодействие на корупцията, назначени на длъжност "разследващи инспектори". Те ще са разследващ орган по смисъла на Наказателно-процесуалния кодекс, както са разследващите полицаи, разследващите митнически инспектори и следователите.

Дейността им по разследване на изброените корупционни престъпления, извършени от лица, заемащи публични длъжности, ще се извършва при условията и по реда на НПК.

С оглед разширяването на правомощията на Комисията по противодействие на корупцията, законопроектът предвижда осъществяваните дейности от специализирана административна дирекция „Финансово разузнаване“ в Държавна агенция „Национална сигурност“, както и осъществяваните от специализираната дирекция, по чл. 4, ал. 1, т. 6 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ дейности, по отношение на лица от обхвата на чл. 6 от Закона за противодействие на корупцията, да се осъществява от Комисията за противодействие на корупцията.

Оперативно-издирвателната дейност ще завършва с доклад до директора на дирекция "Оперативно-издирвателна дейност" за извършените дейности за противодействие на корупцията на базата на събраните, анализирани и проверени сведения за прояви на корупция на лица, заемащи публична длъжност, като въз основа на този доклад директорът на дирекция "ОИД" предлага на комисията да вземе решение за оперативно взаимодействие с прокуратурата и разследващите органи, за започване на проверка за установяване на незаконно придобито имущество, за препращане на преписката по компетентност на други държавни органи или за прекратяване на проверката.

Лицата, заемащи публични длъжности, ще следва да подават декларация за несъвместимост и декларация за имущество и интереси, както и декларация за промяна в декларираните обстоятелства. При промяна на заеманата длъжност с друга висша публична длъжност, лицето, което остава задължено по този закон, няма да бъде задължено да подава декларация за несъвместимост или за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията за несъвместимост.

Комисията за противодействие на корупцията ще уведомява Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество за започване на проверка, когато лицето е закъсняло да подаде декларация за имущество и интереси, както и за промяна в декларираните обстоятелства в частта за интересите и за произхода на средствата при предсрочно погасяване на задължения и кредити. Проверка на имущественото състояние на лицата, заемащи публични длъжности, няма да се започва, в случаите когато неподдаването на декларациите се дължи на причини, за които лицата не отговарят.

Създава се възможност за подаване на сигнали, като всеки, който разполага с данни за корупция или за конфликт на интереси за лице, заемащо висша публична длъжност, може да подаде сигнал до Комисията, като лицата, които подават сигнал по реда на този закон, няма да носят никаква отговорност за клевета, нарушаване на авторски права, нарушаване на тайна, нарушаване на правилата за защита на данните, разкриване на търговска тайна или искания за обезщетение, основани на частно, публично или колективно трудово право. Сигналите ще може да се подават лично или чрез упълномощен адвокат.

Комисията за противодействие на корупцията ще бъде задължена да представя доклад за дейността си пред постоянна комисия на Народното събрание на всеки три месеца, като председателят и членовете ѝ може да бъдат изслушвани по въпроси, свързани с дейността на комисията.

С приемането на проекта на закон ще се подобри дейността по превенция и противодействие на корупцията и предотвратяването и установяването на конфликта на интереси, което ще спомогне за повишаване на доверието на гражданите и бизнеса в институциите.

Очаква се законът да окаже въздействие върху бюджета през следващите бюджетни години, предвид създаването на новата антикорупционна комисия.

ВНОСИТЕЛИ:

Десислава Атанасова

Евгений Алексиев

Радмир Стояков

Красицъ Георгийъ Кривош
Косовъ Андрей Александровъ
Николай Николаевичъ Савинъ
Тематюшка Петрова Петрова
Тимофей Тимофеевичъ Ивановъ
Александръ Коцковъ Уваровъ
Денисъ Евлевъ Савинъ
Мартинъ Николаевичъ Харизановъ
Даниелъ Тихомировъ Александровъ
Георгийъ Николаевичъ Кривош
Александра Цветковъ Третьяковъ
Валериъ Павловичъ Поповъ
Радослава Иванъ Савинъ
Георгийъ Ильичъ Савинъ
Ирина Петровна Иванова
Федоръ Ивановичъ Георгиевъ
Игорь Владимировъ Савинъ
Иванъ Павловичъ Савинъ
Александръ Владимировъ Ивановъ
Мария Ивановна Иванова
Валентинъ Мирзовъ Милославъ
Красимиръ Михайловичъ Савинъ
Христина Ивановна Георгиева
Владимиръ Александровъ Георгиевъ
Марианъ Владимировъ Милославъ

Иванъ Савва Иванов
Росица Любова Киркова

Анна Василева Анисанцова

Евгений Захаров

Христо Гагдасов

Николай Кенков

Костян Стойков

Юлия Хюмен

Розалия Зорцова

Денница Маченова Жукова

Стефан Антонов

Стефан Негуб Мирев

Иван Зурвентков

Красимир Вълков

Савена Тосева

Медина Еввер Мехмед-Ханза

Братимир Антонов Бакасов

Младен Шивков

Андрей Рушев

Матей Кланев

Ирина Дирева

Ракица Тедорова

Красимир Кравев

Мария Маринов

Павел Христо

Сумитер Аренов Улеанов
Гая Свободовк Меназковк

Игорь Иконск.

Томас Модоминурь Бунд 1

Хесекала Танк -

Сумитер Ауканск -

JEAN LOUPER
РАА ИЗАРА -

Ранна Миск

Росси Генарта

Хресто Терсинин

Монисрал Донск

Предварителна оценка на въздействието на проекта на Закон за противодействие на корупцията

I. Основания на законодателната инициатива

Централизирането на дейностите по противодействие на корупцията, предотвратяването и установяването на конфликта на интереси и отнемането на незаконно придобито имущество в единен орган затрудни осъществяването на ефективна превенция и противодействие на корупцията сред лицата, заемащи публични длъжности.

II. Заинтересовани групи

Заинтересованите страни от приемането на Закона за противодействие на корупцията са обособени в следните категории:

1. Държавни органи и институции:

- Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество
- Служителите в Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, осъществяващи дейностите по глава осма и девета от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество
- Държавна агенция „Национална сигурност“
- Народно събрание на Република България
- Президент на Република България
- Съд
- Прокуратура
- Национална следствена служба

2. Категориите лица, заемащи публични длъжности, които попадат в обхвата на законопроекта:

- президентът и вицепрезидентът;
- народните представители;
- министър-председателят, заместник министър-председателите, министрите и заместник-министрите;
- членовете на Европейския парламент от Република България;
- членовете на Европейската комисия от Република България и българските граждани, заемащи длъжности в органите на Европейския съюз, избрани или назначени с решение или по предложение на български държавен орган;
- председателят и съдиите от Конституционния съд;
- председателите на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд, главният прокурор, техните заместници, административните ръководители на органите на съдебната власт и техните заместници, членовете на Висшия съдебен съвет, главният инспектор и инспекторите в Инспектората към Висшия съдебен съвет, съдиите, прокурорите и следователите;
- омбудсманът и заместник-омбудсманът;
- председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за регулиране на съобщенията;
- председателят, заместник-председателите и членовете на Сметната палата;
- председателят и членовете на Комисията за защита на конкуренцията;
- управителят, подуправителите, членовете на управителния съвет и главният секретар на Българската народна банка;
- председателят, заместник-председателите, членовете и главният секретар на Комисията за финансов надзор;
- председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за защита от дискриминация;
- председателят и членовете на Комисията за енергийно и водно регулиране;
- председателят, заместник-председателите и членовете на надзорния съвет, управителят и подуправителят на Националния осигурителен институт;

➤ управителят и подуправителят на Националната здравноосигурителна каса и директорите на районните здравноосигурителни каси;

➤ председателите и заместник-председателите на държавни агенции, председателите и членовете на държавни комисии, изпълнителните директори на изпълнителните агенции, ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, и техните заместници;

➤ председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за противодействие на корупцията и председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, директорите на териториалните дирекции за отнемане на назоконно придобитото имущество и началниците на отдели в тези дирекции;

➤ членовете на Изпълнителния съвет и на Надзорния съвет на Агенцията за публичните предприятия и контрол;

➤ директорът, заместник-директорите и главният секретар на Агенция "Митници", директорите на дирекции в Централното митническо управление, началниците на митници и техните заместници, началниците на митническите бюра и митническите пунктове;

➤ изпълнителният директор, заместник изпълнителните директори и главният секретар на Националната агенция за приходите, директорите на дирекции в Централното управление и директорите на териториалните дирекции на Националната агенция за приходите;

➤ ръководителите на областните дирекции по безопасност на храните, на регионалните здравни инспекции, на Дирекцията за национален строителен контрол и на нейните регионални дирекции, на Държавен фонд "Земеделие" и на неговите областни дирекции, на областните отдели "Автомобилна администрация", на Националния институт за недвижимо културно наследство и на териториалните му звена, на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", неговите заместници и ръководителите на териториалните й служби, на Главна дирекция "Охрана", неговият заместник и директорите на областните дирекции, на регионалните инспекции по околната среда и водите, на басейновите дирекции за управление на водите, на

националните паркове, на предприятията за управление на дейностите по опазване на околната среда;

➤ председателят и заместник-председателите на Държавна агенция "Национална сигурност", Държавна агенция "Разузнаване" и на Държавна агенция "Технически операции", началникът на Националната служба за охрана и неговите заместници, директорът на Служба "Военна информация" и неговите заместници, както и директорите на дирекции в тях ;

➤ председателят, заместник-председателят и членовете на Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства;

➤ главният секретар на Министерството на вътрешните работи и неговият заместник, административният секретар, директорите на главните дирекции и техните заместници, директорът на дирекция "Вътрешна сигурност", директорите на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и техните заместници,

➤ офицерите от висшия команден състав на въоръжените сили съгласно Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

➤ главните секретари на Народното събрание, на президента на Републиката и на Министерския съвет, главните и административните секретари в администрацията на изпълнителната власт, постоянният секретар на Министерството на външните работи и постоянният секретар на отбраната;

➤ ръководителите на инспекторати по Закона за администрацията;

➤ началниците на политическите кабинети;

➤ областните управители и заместник областните управители;

➤ кметовете и заместник-кметовете на общини, кметовете и заместник-кметовете на райони, кметовете на кметства, председателите на общинските съвети, общинските съветници и главните архитекти на общините и районите;

➤ членовете на Централната избирателна комисия;

➤ председателят и членовете на Съвета за електронни медии;

- генералните директори на Българската национална телевизия, на Българското национално радио и на Българската телеграфна агенция;
- българските граждани, заемащи длъжности в Организацията на Северноатлантическия договор, които са избрани или са назначени с решение или по предложение на български държавен орган;
- ръководителите на задграничните представителства на Република България;
- българските граждани, които по решение или по предложение на български публични органи са членове на управителни или на контролни органи на международни организации, съфинансирани от Република България;
- членовете на управителния съвет и на надзорния съвет на Българската банка за развитие;
- членовете на управителните и на контролните органи на Националната електрическа компания и на Българския енергиен холдинг, директорите на дирекции към Националната електрическа компания, членовете на управителни и на контролни органи на дъщерни дружества на Българския енергиен холдинг, членовете на управителни и на контролни органи на Електроенергийния системен оператор;
- председателите на политическите партии, получаващи държавна субсидия, техните заместници и лицата, които съгласно устава представляват политическата партия;
- членовете на ръководните и на контролните органи на Българския червен кръст;
- ръководителите на бюджетни организации или други оправомощени длъжностни лица, които изпълняват функции на органи за финансово управление и контрол на средства от Европейския съюз и свързаното с тях национално финансиране или чужди средства съгласно разпоредбите на Закона за публичните финанси;
- лицата, упълномощени по реда на Закона за обществените поръчки от публични възложители, които са задължени лица по този закон да организират и да провеждат

процедурите за възлагане на обществени поръчки и да сключват договорите;

- председателят на Българската академия на науките, ректорите на държавните висши училища и началниците на военните академии и на висшите военни училища;

- управителите и изпълнителните директори на лечебните заведения за болнична помощ, които се финансират от бюджета на Националната здравноосигурителна каса и/или от държавния или общинския бюджет;

- членовете на управителните съвети на държавните предприятия по Закона за горите и директорите на държавните горски и ловни стопанства;

- изпълнителният директор и ръководителите на териториалните поделения на Държавно предприятие "Фонд затворно дело";

- членовете на управителния съвет и изпълнителният директор на Държавно предприятие „Български спортен тотализатор“;

- членовете на управителните органи на икономически обособените лица и структурни единици по чл. 13, ал. 4 от Закона за публичните финанси, както и управителите и членовете на органите на управление или контрол на общински или държавни предприятия и ръководителите на техните териториални поделения, както и на други юридически лица, които са бюджетни организации по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси;

- представителите на държавата или на общините в органите на управление или контрол на търговски дружества с държавно или общинско участие в капитала.

3. Неправителствен сектор, браншови и работодателски организации:

- Неправителствени организации, регистрирани за осъществяване на общественополезна дейност
- Висши училища и научни организации

- Браншови и работодателски организации, доколкото нивото на корупцията има пряко отношение към стопанската инициатива

4. Всички български граждани, заинтересовани от намаляването на корупцията по високите етажи на властта

5. Българският бизнес, в случаите в които корупцията се отразява на стопанската инициатива

6. Чуждестранните инвеститори, доколкото нивото на корупция влияе върху инвестиционния климат в страната

III. Анализ на разходи и ползи

Приемането на законопроекта ще окаже влияние на публичните разходи, които са свързани основно с процеса на трансформация и по-малко с дейността, в сравнение с аналогичната дейност понастоящем.

Ефективното противодействие на корупцията сред лицата, заемащи публични длъжности, ще подобри социално-икономическата обстановка в страната, ще даде по-голяма сигурност и предвидимост на обществените отношения и бизнес средата, което от своя страна ще допринесе за значителното увеличаване и на публичните ресурси.

IV. Административна тежест и структурни промени

Предвиждат се промени в структурата и щата на администрацията на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, тъй като част от служителите ѝ ще преминат в администрацията на новата Комисия за противодействие на корупцията.

V. Въздействие върху нормативната база

Приемането на законопроекта ще окаже съществено въздействие върху Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, Наказателно-процесуалния кодекс, Закона за специалните разузнавателни средства и Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

ВНОСИТЕЛИ:

Десиславя Анасорова
Евгений Алексиев
Дарини Попанов

Кунин Георгий Кривош
Костян Великий
Николаев Давид Савилов
Теменица Петров, Песков
Триконов Триконов Триконов

Александр Кайков Иванов
Деница Евгеньев Савилов
Марини Николаев Харизанов
Даниел Тихомиров Александров

Георги Николаев Кривош
Демислава Цветанкова Трифондова
Валери Пашев Логоваси

Радослава Пламен Сканска
Ивора Тимев Ситилов
Илиана Петкова Незова
Петри Мараг Георгиев
Митко Вейдетов Савилов

Тиласки Давид Гирт
Иванов Владимир Иванов
Мария Чернова Белова

Валентин Мирзов Милушев
Красимир Митил Седил
Христина Иванова Георгиева
Георги Даниелов Георгиев

Младен Кайков Марисков

Иванит Траев Иванов
Роза Любенова Кирова

Анна Василева Александрова

Евгений Захаров

Христо Георгиев

Александр Кетков

Костяна Стойков

Гюна Христен

Зумир Зумирова

Хелина Паменова Губолова

Стефан Аносов

Стефан Николов Мирев

Иван Любков Зубеитов

Красимир Велчев

Славена Точева

Медиа Мехмед-Хамза

Братимир Николаев Бабаев

Младко Шичков

Андрей Рукив

Манол Манел

Ирена Димева

Ралица Тодорова

Красен Краев

Марин Маринов

Павел Христо

Александр Александрович Мещеряков

Татьяна Григорьевна Мещерякова

Игорь Николаевич

Татьяна Леонидовна Мещерякова

Александр Александрович Мещеряков

Александр Александрович Мещеряков

Александр Александрович Мещеряков

Татьяна Григорьевна Мещерякова

Александр Александрович Мещеряков

Александр Александрович Мещеряков

Александр Александрович Мещеряков

Александр Александрович Мещеряков